

Ikt. sz. KTB/59-3/2013.

KTB/31/2013. sz. ülés
(KTB/206/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2013. szeptember 11-én, szerdán 10 órakor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirend:	4
Az ülés megnyitása	7
A napirend elfogadása	7
A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvénynek az alaptörvény ötödik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványok megtárgyalása	7
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>11</i>
Az egyes törvényeknek a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvénnyel összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványok megtárgyalása	11
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>15</i>
A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása	15
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	15
<i>Az Állami Számvevőszék jelentésének szóbeli kiegészítése</i>	<i>17</i>
Kérdések	20
Az előterjesztők válaszai	20
Észrevételek, vélemények	20
Az előterjesztők reflexiói	30
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról</i>	<i>35</i>
A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok megtárgyalása	35
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>37</i>
A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása	37
<i>Döntés a tárgysorozatba-vételről</i>	<i>37</i>
Az egyes törvényeknek a pénzügyi tranzakciós illeték megfizetése alóli mentesség megállapításával összefüggő módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása	37
<i>Döntés a tárgysorozatba-vételről</i>	<i>37</i>

A Magyarország Alaptörvényének ötödik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslathoz beérkezett módosító javaslatok megvitatása	37
<i>A napirendi pont lezárása</i>	39
Az ülés bezárása	40

Napirend:

1. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvénynek az alaptörvény ötödik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11548. szám - módosító javaslatok megvitatása első helyen kijelölt bizottságként)
2. Az egyes törvényeknek a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvénnyel összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13018. szám - módosító javaslatok megvitatása)
3. A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12002. szám általános vita első helyen kijelölt bizottságként), valamint az Állami Számvevőszék jelentése a Magyarország 2012. évi központi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (T/12002/1. szám – első helyen kijelölt bizottságként)
4. A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12100. szám - módosító javaslatok megvitatása)
5. A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11711. szám – Karácsony Gergely (független) képviselő önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
6. Az egyes törvényeknek a pénzügyi tranzakciós illeték megfizetése alóli mentesség megállapításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11728. szám – dr. Lamperth Mónika és dr. Szekeres Imre (MSZP) képviselők önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
7. A Magyarország Alaptörvényének ötödik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/12015. szám - módosító javaslatok megvitatása)
8. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Puskás Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Magyar Anna (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Dr. Nyitrai Zsolt (Fidesz)

Dr. Pószán László (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Dr. Veres János (MSZP)

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)

Vágó Gábor (LMP)

Pósze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Balázs József (Fidesz) dr. Nyitrai Zsoltnak (Fidesz),
Balla György (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Dr. Bóka István (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) Magyar Annának (Fidesz),
Herman István Ervin (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz),
Magyar Anna (Fidesz) Hoffman Pálnak (KDNP),
Márton Attila (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz) dr. Pószán Lászlónak (Fidesz),
Dr. Vitányi István (Fidesz) Seszták Oszkárnak (KDNP),
Seszták Oszkár (KDNP) dr. Puskás Imrének (Fidesz),
Puch László (MSZP) dr. Veres Jánosnak (MSZP),
Pösze Lajos (független) Herman István Ervinnek (Fidesz).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Dr. Selmeczi-Kovács Zsolt, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezető-
helyettese

Dr. Víg Gyula, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezető-helyettese

Fáykiss Péter, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezető-helyettese

Banai Péter Benő, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke

Dr. Gáva Krisztián, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium helyettes
államtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a bizottság mai ülését megnyitom. A jelenléti ív szerint bizottságunk határozatképes, a helyettesítéseket is figyelembe véve.

A napirend elfogadása

Megkérdezem tehát, hogy a meghívóban szereplő napirendi pontok tárgyalásával egyetért-e a bizottság. Aki egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta az általam ajánlott napirendet, amihez annyi módosítást javaslok, hogy az 1. napirendi pont tárgyalását a végére tegyük azért, mert a kodifikációs tevékenység még folyamatban van, és ennek előadója még nem tud részt venni az ülésen.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvénynek az alaptörvény ötödik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványok megtárgyalása

Tehát a 2. napirendi pont tárgyalásával kezdünk, ez pedig a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvénynek az alaptörvény ötödik módosításával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslathoz érkezett módosító javaslatok megvitatása. Az, hogy támogatja-e a bizottság a módosító indítványokat. *(Domokos László megérkezik a bizottság ülésére.)*

Köszöntöm Domokos László urat, a számvevőszéki bizottság *(Sic!)* elnökét, aki megérkezett a bizottság ülésére. *(Jelzésre.)* Valami gond van? *(A képviselők jelzik, hogy az elnök a számvevőszéki bizottság elnökeként köszöntötte Domokos Lászlót. – Babák Mihály: Elnök úr, szedje össze magát! Saját magát köszönti?)* Igen, igen, koncentrálnom kell. A Számvevőszék elnökét köszöntöm tisztelettel.

Tehát akkor a stabilitási törvényjavaslat módosításához érkezett módosító javaslatokról beszélünk. Az 1. javaslat Szekeres Imre, Józsa István, Veres János képviselő urak indítványa. Jelen van az egyik aláírója a módosító javaslatnak, Veres képviselő urat kérdezem, hogy kíván-e szóban indokolást fűzni hozzá. *(Jelzésre.)* Tessék parancsolni!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Az indítvány egy elírás korrigálására szolgál. Hiszen olyanra hivatkozik az 1. §-ban a kormány által benyújtott javaslat, amely nincs jelen pillanatban a stabilitási törvényben, ezért a vélhetően helyes hivatkozást írtuk be a magunk részéről, nevezetesen a 37. cikk (7) bekezdését. Azért is gondolom, hogy helyes az indítványunk, mert itt kiosztásra került egy tervezett bizottsági módosító javaslat, ami szó szerint ezt a megközelítést tartalmazza. Ebből következően úgy gondolom, ha valaki, vagy a Ház, vagy a minisztérium apparátusából ugyanezt a hibát kívánja orvosolni, akkor a következő viselkedés az lenne a bizottság kormánypárti többsége részéről is, ha a mi indítványunkat is támogatná. Kérem ezért az indítvány támogatását.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a kormány képviselőjét arról, hogy a kommentárral együtt támogatja-e a módosító javaslatot. Tessék parancsolni!

DR. SELMECZI-KOVÁCS ZSOLT (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Dr. Selmeczi-Kovács Zsolt vagyok. Tárcálláspontot tudok ismertetni. A javaslatot nem támogatjuk, nem a tartalma miatt, hanem a hozzáfűzött indoklás miatt, mind a szóban elhangzottak, mind a leírtak miatt. Ugyanis az

indoklás szerint az előterjesztés pontatlanságából fakad ez a korrekciós javaslat, azonban ez nem teljesen igaz. Ugyanis az egyes törvényeknek az alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvény 23. § a) pontja 2013. augusztus 1-jei hatással módosította a gazdasági stabilitásról szóló törvény idézett pontját. Ez a javaslat, ami önök előtt fekszik, augusztus 1-jét megelőzően került benyújtásra az Országgyűlés elé. Az akkor hatályos szabályok szerint a vonatkozó bekezdés még úgy szerepelt a stabilitási törvényben. Tehát nem a tartalma miatt, hanem a hozzáfűzött indoklás miatt ezt a javaslatot nem tudja tárcánk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tárca tehát nem támogatja. A bizottságot kérdezem, támogatja-e az 1. ajánlasi pontban szereplő módosító javaslatot. Aki támogatja... *(Dr. Veres János közbeszól.)* Kérem? *(Dr. Veres János: Hozzászólni még lehet?)* Lehet, tessék!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm szépen. Úgyes a minisztérium részéről az elhangzott indoklás, ugyanakkor szeretném a bizottság figyelmét felhívni arra, hogy szó szerint egyező a két javaslat. *(Babák Mihály: De az indokolás nem egyezik.)* Kedves Babák képviselő Úr! Elég régen képviselő már ahhoz, hogy tudhatná, hogy a bizottság a benyújtott szövegszerű indítványról szavaz. *(Babák Mihály: Én tudom.)* Most akkor fölolvassom az ön kedvéért, nehogy félreértés legyen, a két indítvány a következőképpen szól. *(A fideszes képviselők tiltakoznak.)* Miután Misi beleszólt a történetbe, fiúk, én ráérek, semmi probléma nincs. Azt tudom csak mondani, hogy...

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést kérek, nem Misi, és mindenki azért nem ér rá, úgyhogy maradjunk a lényegnél.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Korlátozni akarja, elnök úr, bárki felszólalási jogát?

ELNÖK: Nem, csak ezeket a Misi meg fiúk kifejezéseket mellőzzük, mert nem bizottsági terminológia. Köszönöm.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Akkor Babák képviselő úr közbeszól olyan dologba, ami, úgy gondolom, semmilyen módon nem állja meg a helyét. Legyen szíves, Babák képviselő úr, indokolja meg, hogy Házsabály mely pontja alapján lenne igaz a kormány indoklása. A kormány indoklása ugyanis tévedés. A kormány indoklása arról szól, hogy mi van a módosító indítvány indoklásában. Mi a módosító indítvány szövegéről szavazunk, ami a következő, szerintem ez így korrekt, mondhatunk egymásnak sok mindent, de ez így korrekt. Úgy szól az indítvány, hogy „1. § - A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi ... törvény preambulumban a 37. cikk [5](7) bekezdése szövegrész helyébe a 37. cikk (6) bekezdése szöveg lép.” Úgy szól a most bizottság előtt lévő kezdeményezése valakinek, vélhetőleg ugyanúgy a kormánynak, hogy „A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi ... törvény preambulumban a 37. cikk [5](7) bekezdése szövegrész helyébe a 37. cikk (6) bekezdése szöveg lép.”

Na most, azt tudom mondani, hogy betűre azonos a két indítvány. És miután élek azzal az előfeltételezéssel a kialakult gyakorlat szerint, hogy az itt szereplő bizottsági módosító javaslatot meg fogja szavazni a kormánypárti többség, ami szöveg szerint azonos azzal, amit mi nyújtottunk be, azt kérem csak, hogy legyenek következetesek, semmifajta probléma nem fog abból származni, ha a mi indítványunkat is meg fogják szavazni. Ezért érvelek a mi indítványunk támogatása mellett. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány képviselőjét nem kérdezem, hiszen arra van mandátuma, hogy ne támogassa. A bizottságot kérdezem, hogy Veres képviselő úr érvelése után van-e még valakinek gondolata ehhez. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor szavazás következik arról, hogy az 1. pontban lévő indítványt támogatja-e a bizottság. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Hét igen szavazat mellett a bizottság nem támogatta. Tartózkodás? Nem volt. *(Dr. Veres János kéri, hogy a nem szavazatokat is számolják meg.)* Igen, akkor azt is kérem, ki az, aki nem támogatta! Tíz nem. Köszönöm szépen.

A 2. ajánlási pontban ugyancsak Szekeres Imre, Józsa István, Veres János képviselő urak indítványa szerepel. Kíván-e Veres képviselő úr kommentárt fűzni hozzá? *(Jelzésre.)* Nem kíván.

A kormány vagy a tárcá véleményét kérem.

DR. VÍG GYULA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Víg Gyula vagyok a Nemzetgazdasági Minisztériumból. Véleményünk szerint a javasolt módosítás nem támogatható. Ennek oka, hogy Magyarország Alaptörvényének rendelkezése szerint közteherviselés alapvető szabályait törvény állapítja meg. Ez a törvény az önök előtt fekvő gazdasági stabilitási törvény. A javasolt módosítás nem tipikusan a közteherviselés szabályainak megállapítására, főbb szabályaira vonatkoznak, hanem egy olyan sajátos, egyébként szakmailag vitatható felelősségi szabály megállapítására tesz javaslatot, ami a stabilitási törvény szabályozási körén messze túlmutat. Tárcánk tehát nem támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kinek van észrevétele, megjegyzése? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor szavazhatunk az indítványról. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Négy igen mellett a bizottság nem támogatta. Egyharmadot sem kapott.

Következik a 3. ajánlási pontban lévő indítvány, amit jómagam tettem. Ehhez némi kommentárt kell fűznöm azért, mert itt a bizottsági ülés megkezdése előtt kaptam egy módosító javaslatot, bizottsági módosító javaslat kezdeményezésére. Most nem egészen vagyok abban biztos, hogy ki az, aki ennek a készítője. Ugyanis, ha az egy autentikus forrás, és ezt a bizottság megszavazza, akkor én visszavonom a magam indítványát, tekintettel arra, hogy bizottsági módosító javaslatként a dolog lényegét tekintve az kerülne a plenáris ülés elé, amit én is javasoltam. Nem tudom, meg tudja-e nekem valaki mondani, hogy ki ennek a szerzője. *(Dr. Puskás Imre: Én szívesen magamra vállalom.)* Puskás Imre alelnök úr jelzi, hogy magára vállalta a szerzői tevékenységet. Akkor nekem az ő szava elegendő ahhoz, hogy a magam indítványát visszavonjam. Tehát nem kérek szavazást a 3. ajánlási pontban lévő indítványomról, remélve azt, hogy ezt a bizottsági indítványt a bizottság meg fogja szavazni. Ha nem, akkor gentleman's agreement nem érvényesül, de nem fog összedőlni a világ akkor sem.

Gyakorlatilag még az az indítvány van hátra, a bizottsági módosító javaslat. Ez ügyben kérdezem a kormány képviselőjének véleményét.

DR. SELMECZI-KOVÁCS ZSOLT (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tárcáálláspontot tudok mondani, a tárcánk a javaslatot támogatja. Alapvetően két technikai jellegű pontosítást tartalmaz. Az egyik az, amit az előbb már Veres úrral megbeszéltünk, a preambulumba való hivatkozás pontosítása, a másik a „teljes hazai össztermék” kifejezés „bruttó hazai termék”-re történő cseréje. Maga az alaptörvény a teljes hazai össztermék fogalmát használja, ez a törvény címéből is következik, hogy ez az alaptörvény ötödik módosításából eredő változások követi a gazdasági stabilitásról szóló törvényben. Az előterjesztő ezért használta ezt a fogalmat. Azonban a bruttó hazai termék a gazdasági

stabilitásról szóló törvényt végigkíséri, így ezt a fogalmat el fogjuk tudni fogadni. Amennyiben a törvényen belüli egységes fogalomhasználatot erősíti, a tárca a javaslatot támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető-helyettes úr. Csupán annyi megjegyzés, hogy azért ezt a terminológiai tisztázást nem pusztán technikai természetűnek tartom. Köszönöm az együttműködést.

Kérdezem, hogy kinek van erről véleménye. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Az 1. ponthoz szeretnék hozzászólni, illetve a 2. ponthoz is egy rövid hozzászólást tennék, mivel együtt tárgyaljuk, azt gondolom, lehet egységesen.

Az 1. ponthoz az lenne a hozzászólásom, hogy az imént elmondott indoklásnak az felelne meg kormányzati viselkedésként korrekten, ha mielőtt az Országgyűlés, függetlenül attól, hogy mikor terjesztették be az Országgyűlés elé az elkészült javaslatot, amikor az Országgyűlés elkezd tárgyalni, akkor valakinek az Országgyűlés tagjai felé kezdeményezést kellene tennie. Ezt két módon teheti meg. Egyrészt írásban a kormány részéről, mivel kormányjavaslatról van szó, hogy úgynevezett új változatot nyújtanak be az Országgyűléshez azért, mert időközben változott az a jogszabályi hivatkozási hely, amely szerepel a benyújtott törvényjavaslatban. A kormány nem élt ezzel a lehetőséggel. Ha nem élt, még akkor is lett volna lehetősége arra, hogy korrigálja a helyzetet, mert ha konstatálták a bekövetkezett szituációt, akkor minden további lehetőségük lett volna legalább két alkalommal ezt szóban ismertetni az Országgyűlés tagjaival.

Egyrészt, ha a bizottsági vitákban a kormány előterjesztője ezt elmondja, akkor az egy rendben lévő viselkedés. Továbbá, ha az expozéban elmondja az, aki az expozét tartja a kormány nevében, az is egy korrekt viselkedés. Na most, én sem a bizottsági vitában, sem az expozéban ilyenfajta érvelésre, ilyenfajta figyelemfelhívásra nem emlékszem, ezért úgy gondolom, hogy a kormány, ha tudta, hogy amikor beterjesztik, még így van, a későbbiekben már nem így van, ha tudta, hogy ebben korrekcióra van szükség, akkor legalább egy alkalommal méltathatta volna az Országgyűlést arra, hogy erre fölhívja a figyelmét. Azt tudom csak mondani, úgy gondolom, az lett volna a helyes viselkedés, ha ez bekövetkezik, függetlenül az iménti bizottsági vitától.

A 2. ponthoz pedig az lenne a rövid megjegyzésem, hogy a kormány indoklásából számomra az derül ki, hogy ezen a törvényen belüli összhang, mármint fogalmazásbeli összhang az az érv, ami miatt ezt indokoltnak tartják, hogy a továbbiakban így szerepeljen. Hiszen azt mondta, hogy a törvényben több helyen is szerepel a bruttó hazai termék kifejezés, és ez így konzekvens. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy elnök úr itt, a bizottsági ülésen több alkalommal, de a plenáris ülésen is több alkalommal elmondta azt is, hogy az alaptörvényben szereplő fogalomhasználat is összhangban kell legyen az általánosan elfogadott vagy a közgazdaságtanban kialakult fogalomhasználattal. Ezért csak óvatosan hívnám fel a figyelmüket arra, hogy miután elnök úr későbbre tette az alaptörvénnyel kapcsolatos, még születendő indítványok miatt a vitát, az lenne a célszerű és konzekvens viselkedés, ha a kormány az alaptörvénynél ugyanezt a logikát érvényesítve hozná ugyanezt a javaslatot. Nevezetesen, hogy a teljes hazai össztermék helyett a bruttó hazai termék kifejezést vezetné végig immár az alaptörvényen is. Ugyanis az meg egészen furcsa helyzet lehet, ha az alaptörvényből következő gazdasági stabilitási törvényben a bruttó hazai termék szerepelne, az alaptörvényben pedig nem ez a kifejezés lenne ugyanarra a közgazdasági tartalomra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Feltételezem, hogy ez így fog történni, mert az optimizmusom elpárolog, ha ez nem így történik. Azt is gondolom, ez a napirendcsere végül is emiatt van, hogy ezeket az átvezetéseket elő tudják készíteni. Tehát akkor a bizottsági módosító indítvánnyal kapcsolatosan van esetleg észrevételük a kormány képviselőinek?

DR. SELMECZI-KOVÁCS ZSOLT (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönjük szépen képviselő úrnak ezeket a javaslatait. Azt gondolom, mivel másik alaptörvény-módosításra vonatkozott, illetve a jövőbeni kormányzati viselkedésre vonatkozó javaslatként hangozott el, ezeket nem szeretném kommentálni. Ezeket a javaslatokat meghallgattuk, és köszönettel vettük.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor szavazás következik arról, hogy a módosító javaslatot benyújtja-e a bizottság. Ez ügyben kérem véleményüket. Aki igent mond, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenszavazatot nem látok. Tartózkodás nem volt. Tehát a bizottság egyhangúlag támogatja ennek az indítványnak a benyújtását.

A napirendi pont lezárása

Köszönöm szépen. Ezzel a napirendi pontok közül a másodikkal végeztünk.

Az egyes törvényeknek a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvénnyel összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványok megtárgyalása

Következik a 3. napirendi pontban a Nemzeti Bankról szóló törvénnyel összefüggő, valamint egyéb célú módosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok megvitatása. Összesen három indítvány az ajánlásban.

Az 1. pontban Veres János, Kovács Tibor képviselő urak indítványáról van szó. Veres János urat kérdezem, hogy kívánja-e indokolni. *(Jelzésre.)* Tessék!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Úgy is indokolom, hogy az 1. és a 3. összefügg, tehát a 3. esetében már nem fog elhangzani indoklás értelemszerűen. Itt arról a problémáról van szó, ami a törvényjavaslat benyújtása után egyrészt a szakmában érintettek, másrészt a politikusok számára is egyértelművé vált. Vagyis, hogy abban a környezetben, amikor 0,3 százalékos mértékű tranzakciós illeték van meghatározva ugyanarra a tranzakcióra, amely esetében ez a benyújtott javaslat 0,2 százalékos mértékű díj felszámítását teszi lehetségessé, akkor semmilyen módon nem szolgálja ez a javaslat azt, hogy elterjedtebb legyen az egyébként általunk is támogatott kártyahasználat, hogy minél több ember minél több elfogadó helyen tudjon kártyával fizetni Magyarországon. Ezért azt gondolom, hogy a kormánynak legalább még egyszer át kellene gondolnia azt, hogy vajon akkor, amikor nem nulláról indul a számolás valahol, hanem egy 0,3 százalékos mértékű tranzakciós díjról, akkor szabad-e, célszerű-e, indokolt-e, megalapozott-e a 0,2 százalékos felső mérték meghatározása ebben az esetben.

És ez a vita nem arról szól, hogy vajon a monopolhelyzet kialakulását korlátozandó szabad-e, lehet-e korlátot beépíteni, hanem arról szól, hogy egy, már meglévő szabályozásnak egy másikkal összhangban kell lennie. Ha ez nincs meg, akkor nyilván a szabályozás nem tudja a célját elérni. Ezért a vitában is elég részletesen elmondtuk, itt, a bizottságban, illetve a plenáris vitában is, és most is szerettem volna elmondani, hogy ez a szabályozás bizonyosan rossz, ahogy meg van fogalmazva, bizonyosan nem éri el azt a célt, ráadásul itt még további más szándékokról is van szó. Tehát, ha a 0,3 százalékos mértékű fizetési kötelezettség nem változik meg, akkor ez a 0,2 százalékos mérték, tudom, persze, hitelkártyánál 0,3 százalék,

semmiképpen nem fogadható el, és semmiképpen nem a kívánt célt fogja elérni. Ezért tettük ezt a javaslatot, azt kérem, gondolják meg. Hogy is fogalmazzak, sajtótájékoztatón már nevettek ezen hozzáértő emberek, amikor napirendre került. Én nem szeretném, hogy Magyarország kormányát továbbra is ki lehessen nevetni a hozzá nem értés miatt ebben a kérdésben. Köszönöm, ennyi a szándék.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát akkor az 1. és a 3. ajánlási ponttal kapcsolatban kérdezem a kormány képviselőjének véleményét. Tessék!

FÁYKISS PÉTER (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Fáykiss Péter vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium pénzügyi szabályozási főosztályának főosztályvezető-helyettese.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Alapvetően ez a felvetés azért nem teljesen ismeretlen a szakmai körökben. Olyannyira nem, hogy ez egy meglehetősen jól előkészített szabályozás olyan értelemben, hogy több mint két évvel ezelőtt az MNB, illetve a GVH közös tanulmányt készített éppen erre vonatkozóan. Ez is tartalmazta, hogy adott esetben, az egyik kártyatársaság esetében a kieső jövedelmek miatt lehetséges bizonyos fokú áthárítás, azonban ennek mértéke korántsem egyértelmű. Ennek az az oka, hogy egyrészt piaci szereplők egy része már jelenleg is ezen korlátok között működik, tehát ilyen szempontból nem releváns ez a felvetés, másrészt pedig a szabályozás iránya az Európai Unióban is hasonló. Végül, de nem utolsósorban érdemes itt alán megemlíteni azt, hogy az áthárítás mértéke azért nem ennyire egyértelmű, mert a kormány szándékainak megfelelően a bankkártyás tranzakciók számának növekedésével ez a kieső jövedelem korántsem biztos, hogy annyi, mint amennyit most becsülnek az önök indoklásában. Ezért mondom, hogy ezért nem feltétlenül igaz az, hogy biztosan tudjuk, hogy ez az áthárítás ilyen formában megtörténik.

Egy másik aspektust is szeretnék felvetni, ami az elmúlt napokban kevésbé került reflektorfénybe, hogy erre vonatkozóan egy európai rendelet is kijött 2013 júliusában, amely pontosan ezeket a mértékeket határozza meg, és a rendelet közvetlenül hatályos lesz. Tehát ilyen szempontból nem igényel tagállami implementációt. Azt gondolom tehát, hogy az Európai Unióéval összhangban változna ez a szabályozás, emellett, mint ahogy már korábban említettük, megszűntet egy piaci anomáliát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető-helyettes úr. Ha jól értem, ez a tárcsa véleménye, nem a kormányé.

FÁYKISS PÉTER (Nemzetgazdasági Minisztérium): Ez egy szakértői álláspont, amit most elmondtam, így van.

ELNÖK: Igen, ez fontos a jegyzőkönyv miatt is. Veres képviselő úr kíván reflektálni.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Amikor a javaslatot eredetileg tárgyaltuk itt, a bizottságban, akkor a kormány képviselője használta ezeket az érveket. Ez két ponton sántít. Az Európai Unióban az egységes szabályozás erre az elemre érvényes, ugyanakkor nem számol azzal, hogy a tagországok egyikében-másikában ugyanarra a tranzakcióra már van egy díjfizetési kötelezettség meghatározva. Ebből következően tiszta piaci viszonyok mellett az ön érvelése és az európai uniós egységes szabályozás megállja a helyét. Miután Magyarországon torzított a viszony a 0,3 százalékos fizetési kötelezettség miatt, ezért itt nem érvényes. Éppen ezért nem tudom elfogadni sem öntől, sem korábban a kollégájától nem tudtam itt, a bizottságban elfogadni azt, hogy arra hivatkozik, hogy egyébként majd az Európai Unió

belül kötelező lesz ennek a mértéknek az alkalmazása, mert akkor viszont a másik lábát kell megváltoztatni a magyar szabályozásnak.

Tehát, ha egyszer azt mondjuk, hogy az egységes mértéket el fogjuk fogadni, mert el kell fogadni mindenkinek, így nekünk is, akkor viszont nem lehet azt a másik 0,3 százalékos illetéket alkalmazni ugyanezekre a tranzakciókra. Ugyanis, ha alkalmazza Magyarország, akkor nyilvánvalóan a szabályozás torz eredményt fog szülni. Arra az érvelésére pedig, ami arról szól, hogy nem biztos, hogy áthárításra kerül, azt tudom mondani, hogy persze, hogy nem biztos. Ezt egy percig nem vitatom. Azonban jelen pillanatban semmilyen eszköz nem korlátozza az áthárítást a politikai lózungon kívül. Ami elhangzik időnként szövegben, semmifajta jogszabályi körülmény nem korlátozza az áthárítást. Márpedig, ha egy így van, akkor, úgy gondolom, igaz az az állítás, amit én mondtam, hogy nem éri el a kívánt célt a szabályozás ezek mellett a körülmények mellett.

Ezért azt tudom csak mondani, hogy miután a másik elemről nincs az Országgyűlés előtt módosító indítvány, ezért erre az elemre nézve tudjuk most indítványként megfogalmazni azt, hogy nem célszerű bevezetni, lévén, hogy torzítja a körülményeket. Az az érve pedig, ami arról szólt, hogy az egyik társaság esetében már egyébként is 0,2 százalékos a mérték, és nem magasabb, tehát csak a magasabb mértéket alkalmazót fogja korlátozni ez a bevezetendő szabályozás, egy percig nem vitatom. Csak jelen pillanatban senki nem tudott mondani olyan számot nekem, ami arra vonatkozóan mutatott volna változást, trendszerű folyamatot, hogy a magyarországi 0,3 százalékos illeték bevezetése hogyan befolyásolta a 0,2 százalékos mértékű InterChange díjat használó kártyatársaság forgalmát, egyáltalán kártyahasználatát. Összességében tehát ezek az érvek a magyar viszonyok közepette szerintem sánták, nem valósak, ezért fenntartom az indítványt a továbbiakban is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kinek van észrevétele? Dancsó képviselő úr!

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hétfőn erről már hosszasan vitáztunk itt, a bizottságban is Veres képviselő úrral. Figyelmébe szeretnék ajánlani két érvet. Az egyik az, hogy Veres képviselő úr úgy kezeli ezt a tranzakciós illetéket, mint ami a pénzügyterhet terheli. Épp azzal küszködünk, hogy áthárításra került gyakorlatilag a lakosságra, a fogyasztókra ez a tranzakciós illeték. Tehát, amit Veres képviselő úr próbál sugallni, hogy ez így veszteséget okoz a pénzügyterheknek, ilyen formában nem igaz, hiszen jelenleg javarészt áthárították a legtöbb pénzügyterhet esetében a tranzakciós illetéket. Van egy-két pénzügyterhet, amely nem alkalmaz tranzakciós illetéket, vagy nem olyan mértékben, de összességében nem igaz az, hogy ilyen értelemben nettó veszteséget okoz a pénzügyterheknek.

A másik érvem pedig az lenne, hogy most kiragadunk egy olyan közterhet, amit a pénzügyterheknek kell fizetni a központi költségvetés felé. De ugyanúgy másik terhet is kiragadhatnánk, amit egy gazdálkodó szervezet fizet a költségvetésnek, és összehasonlíthatjuk, hogy az veszteséget okoz a pénzügyi közvetítő rendszer számára. Ilyen értelemben teljesen mindegy, hogy most tranzakciós illetéknek hívjuk, amit most összehasonlít, vagy más típusú tehernek, ha ilyen formában kivesszük, az nyilván veszteséget tud okozni a pénzügyi közvetítő rendszernek. Tehát ilyen tekintetben Veres képviselő úr érvelése sántít, mert ez egy kiragadott példa. Számos kiragadott példát tudnék mondani, mondjuk a pénzügyterhet különadót. Ha összeadjuk, akkor az nyilván veszteséget okoz. E tekintetben miért pont a tranzakciós illetéket emeli ki képviselő úr? Kiemelheti, szíve joga, miért ne, össze lehet hasonlítani az almát a körtével, de hogy melyik az alma, az megint adott esetben a képviselői szabadság kategóriájába tartozik.

Tehát e vonatkozásban szerintem az az erősebb érv, hogy a monopólium kialakulásának lehetőségét ez a szabályozás csökkenti, reményeim szerint megakadályozza,

hiszen a nagyobb verseny vélhetőleg a fogyasztók számára nagyobb előnyökkel jár. Nem véletlenül kérdeztem a hétfői bizottsági ülésen, hogy összességében történtek-e számítások, és azt a választ kaptuk a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről, hogy körülbelül 6 milliárdos összeg az, amiről most beszélünk. Ez vélhetőleg azon kiskereskedőknél, kereskedőknél marad, akik a kártyaelfogadást biztosítják, ezáltal nagyobb árrés marad náluk. Reményeink szerint a kártyahasználat ezáltal is jobban elterjedhet, így a gazdaság fehéritése könnyebben meg tud valósulni. Megítélésem szerint fontos és jó szabály, ami bekerül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm én is. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Dancsó képviselő úr, itt most az alma az almával van összehasonlítva. Ugyanis egy olyan tranzakció költsége van összehasonlítva, amire az egyiket is, a másikat is fizetni kell. Ne keverjük ide a bankokra kivetett különadót, mert semmi köze nincs hozzá. Egy olyan gazdasági eseményhez kötődő fizetési kötelezettség van összemérve, amikor az egyik oldalon a részt vevő gazdasági szereplő számára a bevételt korlátozza a mostani szabályozás, ugyanerre a tranzakcióra pedig van egy jelenleg elfogadott, fizetési kötelezettséget meghatározó szabályozás Magyarországon. Ezért az az érvelés szerintem nem helyes, hogy alma a körtével van összehasonlítva, ugyanakkor az helyes, hogy alma az almával. Amit pedig mondtam, hogy az áthárítás hogyan alakul, csak azt tudom mondani, hogy ha nem hárítja át, akkor vesztesége keletkezik, ha pedig áthárítja, akkor szembemegy a fideszes retorikával. El lehet dönteni, ha vesztesége keletkezik, akkor nem érdekelt abban, hogy ez elterjedjen, növekedjen, ha meg áthárítja, akkor a nép nyakába varrja a terhet, amit a Fidesz kitalált a bankra.

Azt tudom csak mondani, hogy a mostani javaslat biztosan nem jó. Ugyanis, ha magasabb mértékben korlátozná, mint amilyen mértékben már sújtja a tranzakciót, az almát, akkor legalább maradna érdekeltsége, hogy bővüljenek ezek a tranzakciók. De mivel nem magasabb mértékben korlátozza, mert korlátozni nemcsak ezen a szinten lehetne, akkor legalább meghagyná azt, hogy valami forgalmi jutaléka, árrések, fedezeti alapja keletkezzen a cégnek rajta. Ezt most elveszi ezzel a szabályozással. Én megpróbáltam bemutatni, hogy ez a kérdés nincs rendben, nemcsak én mondom ezt, nézze meg, hogy a szakma képviselői ugyanezt mondják más módon és más helyszíneken. Azt tudom mondani, hogy ez egy elrontott szabályozás lesz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Elhangzottak érvek pro és kontra. Lezárom a vitát, és szavazás következik arról, hogy az 1. ajánlási pontban lévő indítványt, ami összefügg a 3. ajánlási ponttal, a bizottság támogatja-e. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Két igen és három tartózkodás mellett a bizottság nem támogatja, egyharmada sem.

Ékes képviselő úrnak is van egy indítványa a 2. ajánlási pontban. Kérdezem képviselő urat, hogy kívánja-e kiegészíteni. *(Jelzésre.)* Nem kívánja. Kérdezem főosztályvezető-helyettes urat, hogy a tárca véleménye mi erről.

FÁYKISS PÉTER (Nemzetgazdasági Minisztérium): Alapvetően ezt támogatni tudjuk.

ELNÖK: Ez egy lakonikus, tömör, egyértelmű álláspont. A tárca támogatja. Van-e vélemény erről az indítványról a bizottságban? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Ezért szavazás következik. Ki támogatja az indítványt? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatja.

A napirendi pont lezárása

Köszönöm szépen. Akkor most végül is végeztünk a 3. napirendi pont tárgyalásával.

A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása

Következik a fő napirendi pontunk, a 2012. évi zárszámadási törvényjavaslat, a pénzügyi kormányzat múlt évi központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslata és a hozzá kapcsolódó számvevőszéki ellenőrzési jelentés. Ismételen köszöntöm Domokos László urat, a Számvevőszék elnökét. Azt hiszem, Banai Péter helyettes államtitkár úr fogja képviselni a kormányt. Az előbb még itt volt, megvárjuk. Tessék helyet foglalni. *(Babák Mihály: Őt is köszöntsük.)* Őt is köszöntöm szívesen kétszer is, már megtörtént. *(Babák Mihály: De nyilvánosan.)* Nyilvánosan is őt is köszöntöm. *(Babák Mihály: Jó. Én nem hallottam.)* Akkor meg is adom a szót először Banai Péter helyettes államtitkár úrnak, hogy a múlt évi zárszámadással kapcsolatos törvényjavaslat ügyében szíveskedjék elmondani az általa fontosnak ítélt információkat. Parancsoljon!

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt számvevőszéki Elnök Úr! Azt gondolom, hogy a 2012. év egyik legfontosabb jellemzője az államháztartási hiány mértéke. Talán a legfontosabb mutató, amit a költségvetési törvény tartalmaz, és amelynek teljesüléséről az zárszámadási törvényben és a kapcsolódó dokumentumban a kormánynak be kell számolni. Ha csak ezt az egy számot nézzük, azt látjuk, hogy az eredetileg tervezett, az európai uniós módszertani eszerinti 2,5 százalékos hiánnyal szemben a legutóbbi hivatalos kormányzati statisztikai hatóság és az Eurostat adatai alapján 1,9 százalékra teljesült a GDP-arányos hiány. Ez a mutató, azt gondolom, nagyon jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy az ország a túlzott deficit eljárásból kikerülhessen – 2004 óta.

Ha a szám mögé nézünk, és a zárszámadási törvényjavaslatban a szám mögötti folyamatokat is igyekezett a kormány bemutatni, akkor első helyen a makrogazdasági környezet alakulásáról kell beszélnünk. A jóváhagyott költségvetés 2012-re 0,5 százalékos GDP-növekedéssel számolt, ehelyett a tény -1,7 százalékos zsugorodást mutat. Azt gondolom, hogy a hiánycél teljesíthetősége ezen növekedési számok mellett különösen kiemelendő. Ugyanakkor, ha a magyar növekedési számot említem, azt is el kell mondjam, hogy nem magyar specialitás volt a gazdaság zsugorodása, egész Európa zsugorodott, az Unió egészének GDP-je visszaesett, az euró-zóna, legfőbb partnereink GDP-je visszaesett. Így, azt gondolom, nem meglepetés, hogy a magyar gazdaság szempontjából meghatározó piacaink zsugorodása mellett a magyar GDP is visszaesett.

Egy-két számot hadd említsek Európából! Spanyolország -1,6 százalékos zsugorodással bírt, Olaszország -2,4-gyel, Hollandia -1,2-vel, Szlovénia -2,5-tel, és sorolhatnám a számokat. Ahogy említettem, ez volt az a makrogazdasági környezet, amelyben az államháztartási hiányt talpon kellett tartani, ha szabad így fogalmazni. A makrogazdasági számok körében a GDP mellett az inflációt említeném, ami a 4,2 tervszámhoz képest 5,7 százalékban teljesült. Itt zárójelben meg kell jegyezzem, hogy természetesen ezzel összefüggésben a nyugdíjak pluszmértékben emelkedtek, tehát a magasabb infláció nem járt együtt a nyugdíjak reálértékének vesztésével. A GDP komponensein belül a háztartások fogyasztásában kismértékű csökkenés látható, -2 százalék valósult meg, a beruházások is némileg csökkentek, -3,8 százalék volt ez az érték. Ami az ország versenyképessége szempontjából viszont meghatározó, hogy továbbra is komoly többlettel zárt a folyó fizetési mérleg. Ez a GDP arányában 1,7 százalékot tett ki, euróban pedig szintén 1,7 milliárd euró.

Tehát értelemszerűen az export bővülése meghaladta az import bővülését, az export 2 százalékos számot látunk, az importnál 0,1-et

A foglalkoztatásról nem ejtettem szót, pedig azt gondolom, egy ilyen makrogazdasági környezetben az szintén érték, hogy a foglalkoztatottak száma Magyarországon növekedett. Itt megint az európai uniós számokra utalnék. Azt látjuk, hogy Európa 2012-ben zsugorodott, ez a zsugorodás a munkanélküliek számának növekedésével, a foglalkoztatottak számának csökkenésével járt együtt. Hál' istennek, szembe tudott menni a magyar gazdaság ezzel a trenddel, és a foglalkoztatottak száma 2012-ben növekedett. Ahogy említettem, ez a tervezetthez képest összességében kedvezőtlen európai uniós makrogazdasági környezet és magyar makrogazdasági környezet azt eredményezte volna, hogy évközi intézkedések nélkül vagy a költségvetésben megtervezett érdemi tartalékok felhasználása nélkül a hiány elszalad. Ugye, említettem egy fő számot, nevezetesen a hiány az uniós módszertan szerinti 2,5 százalékhoz képest 1,9 százalékban teljesült. Ez döntően annak köszönhetően, hogy az államháztartási kiadások jóval alacsonyabb mértékben teljesültek összességében, mint az eredetileg tervezett, és a kiadások csökkenése ellensúlyozni tudta a rosszabb makrogazdasági környezet miatti bevételcsökkenést.

Az államháztartás teljes pénzforgalmi hiánya 2012-ben a tervezett 726,2 milliárd forint helyett 508,3 milliárd forintot tett ki. Ahogy említettem, ebben jelentős szerepe volt az eredetileg megtervezett 320 milliárdos Országvédelmi Alap, kamatkockázati tartalék, fejezeti egyensúlybiztosítási tartalék, tehát az extra tartalékok el nem költésének és a kormány és az Országgyűlés év közben hozott egyenlegjavító intézkedéseinek. Az államháztartás alrendszerain belül a központi költségvetés 611,2 milliárdos hiánnyal zárt, az elkülönített állami pénzalapok 130,1 milliárdos többlettel zártak, a társadalombiztosítási alapok 117,5 milliárdos hiánnyal zártak, végül a helyi önkormányzatok 90,3 milliárdos többletet értek el. Ezen a ponton, a helyi önkormányzatoknál meg kell jegyezzem azt, hogy ez a többlet nemcsak az önkormányzatok fegyelmezett gazdálkodásának, nemcsak a kormány és az Országgyűlés által eldöntött strukturális átalakítások eredménye, hanem ebben a többletben jelenik meg az az adósságkonszolidáció, amely az 5 ezer főnél kisebb települések esetén mintegy 73 milliárd forintos segítséget jelentett. Ez a durván 73 milliárd forint a központnál kiadást, a helyi önkormányzatoknál bevételt jelentett.

Ahogy említettem, a hiánycél teljesítése a tartalékok megőrzésén túl évközi intézkedéseket is szükségessé tett. A kormány már februárban, reagálva az Európai Bizottság prognózisára és számításaira, döntött egyenlegjavító intézkedésekről. Ezek döntően zárolást jelentettek, az 1036/2012. kormányhatározatban szerepelt ez. A tavaszi intézkedések után, emlékezhetünk rá, az Európai Bizottság továbbra is a magyar prognózistól eltérő számokat fogalmazott meg. Tudjuk, hogy a túlzott deficit eljárás során Magyarország volt az egyetlen ország, amellyel szemben, a Bizottság javaslatára, a tanács szankciót fogalmazott meg. Ezért ez nem volt elegendő, a kormány, hogy a hiánypályát tartani tudja, az Európai Bizottság meggyőzése, a túlzott deficit eljárás lezárása érdekében októberben további egyenlegjavító intézkedésekre kényszerült. Tehát év közben több olyan intézkedés volt, amelyek az államháztartás egyenlegét javították. Igen, évközi adóemelésre is sor került, az év közepétől került bevezetése például a távközlési adó, ami forgalmi jellegű adót jelentett. Összességében tehát ezek az évközi intézkedések is szükségesek voltak ahhoz, hogy az Európai Bizottság is 3 százalék alatti hiányt lásson. Ahogy említettem, ezek az intézkedések többet is javítottak az államháztartás egyenlegén, mint amennyire szükség lett volna, ez eredményezte a 2 százalék körüli hiány elérését.

Az államháztartás számain belül, ha megengedik, csak egy-két tételt emelnék még ki, hiszen, ahogy említettem, a tervezetthez képest rosszabb makrogazdasági környezet a bevételek csökkenését eredményezte. Láthatjuk ezt az általános forgalmi adónál, ahol mintegy 70 milliárd forintos elmaradást mutatnak a számok. Láthatjuk ezt a gazdálkodó szervezetek

befizetéseinél, ahol a társasági adó összegéből mintegy 14 milliárd forinttal kevesebb jött be, az evából, ahol mintegy 70 milliárd forinttal kevesebb bevétel realizálódott, és több más gazdálkodó szervezeti befizetésnél is említhető elmaradás. A lakosság befizetései tekintetében a személyi jövedelemadónál kisebb mértékű elmaradás szintén látható 2012-ben. Ezeket a bevételelmaradásokat ellensúlyozták a kormányzati intézkedések. A részletes számokra, ha megengedik, csak a bizottsági vita során, kérdések esetén térek ki.

Összességében a kormány és az Országgyűlés által megfogalmazott alapvető cél, a fegyelmezett államháztartási gazdálkodás, az államadósság csökkentése megvalósulhatott. A hiányszám tekintetében még, engedjék meg, hogy kitekintsek Európára. Ez az államháztartási hiány az uniós módszertan szerinti hiány az Unió 27 országából a 6-7. helyen holtversenyben a legjobb érték. Ha a magas államadósság-szolgálati kiadásokat levesszük, és megnézzük az úgynevezett elsődleges egyenleget, akkor ez a 3. legjobb európai érték. Mindennek köszönhetően az államadósság, szemben az európai uniós trendekkel, csökkenni tudott, az európai uniós módszertan szerinti államadósság mintegy 2 százalékponttal mérséklődött. Ennek köszönhetően 2012 végén a magyar államadósság az európai uniós átlagos államadósságnál mintegy 10 százalékponttal alacsonyabb. Emlékeztetnék arra, hogy a válság kezdetekor pont fordított volt az arány, a magyar adósság volt 10 százalékponttal magasabb az uniós átlagnál. Ezért érték, hogy ebben a makrogazdasági környezetben, szemben az uniós tagországokkal, Magyarország az államadósságot csökkenteni tudta úgy, hogy közben a foglalkoztatottak száma is bővülni tudott. És, ahogy említettem, a hiány az eredetileg kitűzött pályán maradt, sőt, annál jobb értéket ért el.

A költségvetés végrehajtása természetesen nemcsak az előirányzatok pontos teljesítését, a bevételek beszedését, a kiadások teljesítését jelenti, hanem szabályos végrehajtást is. Mindezekről, azt gondolom, Domokos elnök úr be fog számolni. Azért említtem a szabályosságot, mert értelemszerűen a költségvetési törvény végrehajtásáról szóló javaslatot, a zárszámadási javaslatot a kormány az Áht. értelmében az Országgyűlés elé való benyújtás előtt két hónappal átadta az Állami Számvevőszéknek, és a kormány igyekezett a törvényi előírásoknak megfelelően minden információt az érintettek rendelkezésére bocsátani. Összességében, azt gondolom, ismételve az elmondottakat, hogy a költségvetés, igaz, évközi i intézkedésekkel, de fegyelmezett pályán maradhatott, és jelentős szerepe volt a 2012. évi költségvetés végrehajtásának abban, hogy sem szankció nem valósult meg Magyarországgal szemben, sem a túlzott deficit eljárásban nem léptünk tovább, hanem ellenkezőleg, ez a folyamat lezárulhatott. Köszönöm szépen.

Az Állami Számvevőszék jelentésének szóbeli kiegészítése

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr, hogy ismertette a gazdaságpolitikai célok teljesítését, illetve azok megvalósítási eredményeit. Arra szeretném fölhívni a figyelmet, hogy a zárszámadásban tükröződnie kell annak, hogy a pénzügyi beszámoló hű és valós képet fest az államháztartás, illetve a központi költségvetés helyzetéről. Ez ugyan nem a kormány feladata, felelőssége, de hogy ez a felelősség mennyiben áll meg vagy mennyiben nem vethető fel, arról a számvevőszéki ellenőrzés tanúskodik. A Számvevőszék benyújtotta a zárszámadás ellenőrzéséről szóló jelentését. Kérdezem Domokos elnök urat, hogy kívánja-e szóban indokolni. *(Jelzésre.)* Tessék parancsolni!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségének megfelelően ellenőrizte Magyarország 2012. évi központi költségvetése végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot. Értékelte annak megbízhatóságát, valamint azt, hogy a törvényjavaslatot megalapozó pénzügyi beszámolók, elszámolások összessége nem tartalmaz-e

megbízhatóságot befolyásoló, lényeges hibát. Az Állami Számvevőszék ellenőrizte továbbá, hogy a költségvetési törvény végrehajtása törvényesen és szabályszerűen valósult-e meg, az ellenőrzött szervezetek pedig szabályszerűen, a kapott felhatalmazások keretei között kötelezettségeiknek megfelelően gazdálkodtak-e a közpénzekkel. Ellenőrzésünk lefolytatásánál a 2011. évi zárszámadási ellenőrzés tapasztalatait vettük alapul, ugyanakkor új területeket és kockázatelemzés alapján új intézményeket is bevontunk az ellenőrzésbe, egyúttal tovább növeltük az ellenőrzés lefedettségét is.

Megállapítottuk, hogy a zárszámadási törvényjavaslat megalapozott, adatai megbízhatóak. A beszámolók és elszámolások adatai alátámasztják a törvényjavaslat adatait. A 2012. évi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelelt. A 2012. évi költségvetés folyamatok a 2011. évihez képest kedvezőbben alakultak, erről ugyan szólt helyettes államtitkár úr, de azért én is kiemelnék néhány momentumot, hiszen jó néhány tényezőben ez tetten érhető a törvény végrehajtása során, és ellenőrzéssel is megállapítható a hiány alakulása tekintetében, a kedvező elsődleges egyenleg tekintetében, kevesebb zárolás történt, mint korábban, vagyis megfontoltabb tartalékolási politikát folytatott a kormány. A gazdálkodás tervszerűségében érhető tetten ez a javulás, illetve a beszámolók, elszámolások megbízhatóságának javulásában. A múlt évben, 2011-re vonatkozóan, még öt részben megfelelő, illetve egy elutasított beszámoló volt, most pedig három intézményt érintett ez számszakilag.

A hiány mutatóival kapcsolatosan elhangzottak az észrevételek, elhangzott az ismertetés a kormány részéről. Tehát 598,6 milliárd forintban teljesült a pénzforgalmi hiány, az elsődleges egyenleg 445,2 milliárd forint volt. Ez az európai uniós csatlakozás óta a legkevesebb értéket jelenti. És ahogy elhangzott, valóban, a két speciális tartalékalap, az Országvédelmi Alap, illetve a kamatkockázati tartalék előirányzatai nem kerültek felhasználásra. Nagyon fontos, én is kiemelném, a központi alrendszer bruttó adósságállománya 20720,1 milliárd forintban teljesült, ami a GDP-arányos 73,3 százalékot jeleníti meg. Még egyszer mondom, a központi alrendszerről beszélek, ami összességében 235,4 milliárd forinttal alacsonyabb értéket mutat, mint a megelőző évben. A bruttó adósságállomány változása így hozzájárult, hogy az államadósság megfeleljen az alaptörvényben és stabilitási törvényben előírtaknak, bár hozzáteszem, hogy miután recessziós GDP-adat volt, nem ez volt a legfőbb szempontja a törvény teljesülésének.

Az európai uniós forrásokról kell még külön szólni, hiszen azt fokozottan, évről évre figyeli az Állami Számvevőszék az éves zárszámadás keretében. Ebben az évben, 2012-ben 1567,4 milliárd forint volt az európai uniós forrás felhasználásának tervezett értéke, ezzel szemben 1088,5 milliárd forint összegben, 69,4 százalékban teljesült. A kormány intézkedéseket hozott ugyan év közben is, azóta is az európai uniós források igénybevételének gyorsítására, hatásuk azonban csak részleges volt az év végi adatok alapján. Az operatív programok egyharmadánál, az ÁROP, az EOP, a KEOP, a TÁMOP és a KIOP esetében további intézkedések nélkül fennáll a forrásvesztés kockázata, még egyszer mondom, a 2012. évi adatok alapján állítjuk ezt, hívjuk föl erre a veszélyre a figyelmet.

Az alapok tekintetében a társadalombiztosítási alapok 117,6 milliárd forint hiánnyal zártak, ez a tervezettnél magasabb, a központi költségvetés egyharmadát teszi ki. A kiadási oldalon a mintegy 380 milliárdot kitevő állami elkülönített pénzalapok együttes egyenlege viszont 131,1 milliárd forintos többletet mutat. Ez azonban több volt, mint a tervezett, elvárt érték. Az adók tekintetében az adó- és adó jellegű bevételek összege a tervezetthez képest összességében 355,4 milliárd forinttal alacsonyabb összegben teljesült, viszont az adó- és adó jellegű bevételek teljesítésében a 2011. évihez mérten 11,5 százalékos növekedés tapasztalható, egyúttal egy arányeltolódás is megfigyelhető a fogyasztási típusú adók, tehát az áfa és jövedéki adók, forgalmi típusú adók javára. Ez az arány 53,8-ról 57,2 százalékos eltolódás mutat. A befizetések teljesülésével legnagyobb arányban a gazdálkodó szervezetek

maradtak el, a tervezetthez képest 82,5 százalékkal, a fogyasztáshoz kapcsolódók esetében volt a legjobb a teljesülés, 98,9, a lakossági befizetés 96 százalékban teljesült.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal által 2012-ben kezelt összes hátralékállományt és évről évre szemügyre veszi az ÁSZ a zárszámadás kapcsán. Azt a sajnálatos tényt kell megállapítani, hogy ez az összeg 4,5 százalékkal meghaladta a 2011. évi 2051 milliárdot, 2012-ben ez az érték 2142,7 milliárd forint volt. Ennek viszont csak egyharmada volt a működő adózók hátraléka, vagyis a hátralékállomány kétharmada beragadtnak tekinthető, alacsony a realizálási esély az előző évek tapasztalatai alapján. A működő adóalanyok hátraléka a 2011. évihez képest 16,1 százalékkal, 744,9 milliárd forintra nőtt, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nem tett intézkedéseket a korábbi évekhez képest növekvő arányban, most 261,8 milliárd forint működő adózási hátralék beszedésére.

A központi költségvetési kiadások tekintetében a költségvetés egyenlegének alakulásánál külön vizsgáljuk évről évre a hiány szempontjából elméletileg magasabb kockázatot jelentő, felülről nyitott kiadási előirányzatokat. Viszont ez a kockázat nem teljesült, hiszen összességében 94,9 százalékos teljesülést állapítottunk meg. Összesen, mint ahogy a korábbi évben is, 105 beszámolót és elszámolást ellenőrzött a számvevőszék, és ahogy jeleztem, három esetben adtunk korlátozott minősítést. De szeretném jelezni, hogy ez több mint 500 költségvetési szervet jelent, és ez egyre növekvő arányú, hiszen tavaly a Belügyminisztérium, az idén pedig a KIM fejezetet érintően önmagában több mint 400 intézményt jelentett. Tehát egyre inkább próbáljuk mélyebben a költségvetés felhasználói felé tájékoztatni, a megbízhatóságot erősítve.

Megbízhatóak a központi kezelésű kiadási és bevételi előirányzatok teljesítési adatai, kivéve a Nemzeti Földalappal kapcsolatos bevételeket, amit korlátozott minősítéssel láttunk el. További másik két címet pedig a KIM-fejezetnél találtunk. Összességében a költségvetési szervek és fejezetek kezelési előirányzatok beszámolóira, illetve az intézmény címek előirányzatára 59 esetben elfogadó véleményt fogalmaztunk meg. A társadalombiztosítási alapok konszolidált beszámolóját, ezen belül az egészségügyi és a nyugdíjalap, valamint az ELKA beszámolóit elfogadó véleménnyel láttuk el. Itt szeretném jelezni, hogy ez volt az első év, amikor nem kötelező könyvvizsgáló látta el ezt a feladatot, hanem a Számvevőszék maga ellenőrizte ezen alapok megbízhatóságát.

Az államháztartás működését tekintve, a korábbi évekhez hasonlóan, átfogó javaslatokat tettünk. Ez alapvetően négy területre koncentrált. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke részére javasoltuk az egységes folyószámla rendszer kialakítása érdekében a további feladatokhoz, a NAV kialakított stratégiája mentén, a szükséges ütemezés elkészítését, hiszen az egységesülés még nem fejeződött be a folyószámlák tekintetében, bár ez meg van tervezve. Ennek a munkálatai ebben az évben is folynak, de a múlt évben ez még nem teljesült feladatként állapítható meg, ami a beszéd hatékonyságát érinti negatívan. A nemzetgazdasági miniszternek a zárszámadási törvényjavaslat összeállításánál alkalmazott kontrollok szabályozási rendszerének és működésének kialakítását, valamint a törvényjavaslat összeállítását támogató informatikai rendszer teljes körű zártságát biztosító intézkedések megtételét javasoltuk. Ez is egy olyan fókuszált terület volt, amit korábban nem vizsgált a Számvevőszék, most pedig erre külön ellenőrzést folytatott, és itt további változtatások, javítások szükségesek a megbízhatóság érdekében. Az állami vagyonnal kapcsolatban a vidékfejlesztési miniszter részére fogalmaztunk meg javaslatot, talán nem meglepő, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet nyilvántartásának naprakészsége és valós adatokat tartalmazó nyilvántartása érdekében. Annyit talán érdemes hozzátenni, hogy itt egy teljesen nulláról induló adatbázis-építésbe kezdett még 2011-ben a tárca, és ez nem fejeződött be 2012-ben. Ezért kellett ezt a minősítést, illetve javaslatot megfogalmaznunk. Ezért az idei évben erre külön figyelmet fogunk fordítani a teljesülés érdekében.

Az európai uniós források felhasználásával összefüggésben pedig a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség elnöke részére tettünk javaslatot, az államháztartás szerinti átláthatóság szempontjait igazoló dokumentum és kontrollrendszer meghatározását, amelynek alapján mérni tudja a pályázó szervezetek átláthatósági követelményeknek való megfelelését. Több bizottsági ülésen is előkerült, hogy az offshore cégeknél nem lehet megbízhatóan állítani, hogy megbizonyosodott a támogatást nyújtó, hogy a törvényi kritériumoknak megfelelt. Az okokat részletesen leírtuk, tehát itt változtatni kell. Erre vonatkozik a javaslatunk. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

Kérdések

ELNÖK: Mi is köszönjük, elnök úr. A törvényjavaslatot, illetve a jelentést együtt tárgyaljuk természetesen, egy napirendi pont keretében. Kinek van kérdése akár az elnök úrhoz, akár államtitkár úrhoz az előterjesztéssel kapcsolatban. *(Nincs jelentkező.)* Kérdés nincs. Egy kérdést, elnök úr, engedjen meg nekem. A jelentés több helyen hivatkozik mellékletekre. A 3. melléklet tartalmazza az ellenőrzésbe bevont szervezetek listáját. Egy konkrét intézményt kérdezek, itt mire vonatkozott a Számvevőszék vizsgálata, ez a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság. Azért kérdezem, mert a bizottság feladata az, hogy benyújtsa a parlamentnek a médiahatóság zárszámadási törvényjavaslatát. Ez egy szerencsétlen örökség, de meg kell vele birkózni. Eddig valahogy sikerült. De fontos lenne nekem meg a bizottságnak is, hogy a számvevőszéki ellenőrzés kiterjedt-e a médiahatóság pénzügyi beszámolójának hitelesítésére. Vagy, ha erre nem terjedt ki, akkor mi volt a tartalma ennek a számvevőszéki vizsgálatnak?

És ha már ennél a mellékletnél tartok, még egy alkérdést is hadd tegyek fel. Több részvénytársaságot is említ a lista, ötöt-hatot, nem tudom pontosan, hányat, nem számoltam össze. A részvénytársaságoknál, ahol, ugye, kötelező könyvvizsgálat van, a Számvevőszék mit ellenőriz?

Ha nincs több kérdés, akkor ez a két kérdésem maradt fönt. Köszönöm. Tessék!

Az előterjesztők válaszai

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm szépen. Közben a kollégáimmal is kellett egyeztetnem, hiszen valóban, ez már egy olyan ellenőrzési belső összefüggés, amit az elnök távolabbról figyel, de fontos kérdés. Először is szeretném leszögezni, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósággal kapcsolatban talán az ez év második félévi ellenőrzési programban látszik, hogy külön számvevőszéki ellenőrzést rendeltem el, egy átfogó, több évre kiterjedő ellenőrzést. Ez hamarosan segíteni fogja a bizottság munkáját is, hiszen egy áttekintést fogunk adni. Ez a jelentés még ebben az évben meg fog jelenni. De a zárszámadás tekintetében, mint ahogy minden évben, azokra a szervezetekre, amelyeket a központi költségvetés bevételi oldala vagy kiadási oldala érint, kiterjed az ellenőrzés, legalábbis megfelelőségi, szabályossági szempontból.

A konkrét esetekben pedig, a részvénytársaságok és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság esetében az állami vagyon, az állami kezességvállalás, illetve az állami támogatások tekintetében folytatunk ellenőrzést. A konkrét ellenőrzési technika nyilván további részletek ismertetését igényelné, de ettől most eltekintek. Köszönöm.

Észrevételek, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. A vitát megnyitom a törvényjavaslatról, illetve a zárszámadási jelentésről együttesen. Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A vitában az MSZP álláspontját szeretném ismertetni, és egyben szeretném jelezni azt, hogy az érvényes hárszabályi rendelkezések 77. § (4) bekezdése alapján, amennyiben ez kisebbségi vélemény lenne, akkor írásban is leadom elnök úrnak. Élek a feltételezéssel, hogy nem ez lesz a többségi álláspont, lévén, hogy Puskás Imre alelnök úr véleménye már kiosztásra került, és ezzel szöges ellentétben ítélek meg néhány kérdést, amiből következően nagy valószínűséggel nem ez lesz a többségi álláspont.

Nagyon röviden szeretném csak ismertetni néhány pontban az álláspontunkat. Egyrészt a 2012. évi költségvetés olyan igazságtalan adóváltozásokra épült, amelyek ráadásul, mint ahogyan a teljesítésnél ezt értékelni kellene, nem is hozták azt a bevételi szintet, mint amilyet terveztek. Itt államtitkár úr elmondta, hogy mely adónemekben nem jöttek be a megfelelő bevételek, a Számvevőszék elnöke ugyanakkor meglehetősen puhán és meglehetősen engedékenyen minősítette, amikor azt mondta, hogy a bevételek elmaradtak a tervektől. Az eddigiekben az volt a kialakult gyakorlat, hogy ha ilyen tapasztalt és ilyen széles körben a Számvevőszék, akkor minimum minősítette vagy a terveket, vagy a végrehajtás folyamatát. Itt most nem kerül sor egyikre sem. Ezt hiányolom. Úgy gondolom, a Számvevőszéknek ez nemcsak joga, hanem kötelessége is, hogy ítélje meg, hogy pontosan vagy a tervezés volt rossz, vagy a végrehajtás volt rossz, hogy mi az oka annak, hogy ilyen mértékű eltérés volt, hiszen nem egy-két százalékpontonról van szó a bevételek egyes elemeinek teljesülésénél, vagy a teljesülés elmaradásánál, inkább így fogalmazok.

A költségvetés eleve rosszul volt tervezve, hiszen nyilvánvalóvá vált 2012 februárjában, hogy lényegében másfél hónap után olyan változtatásokat kellett végrehajtani, amelyek gyökeresen átszabták a 2012. évi költségvetést, olyan módosításokat vitt végig a kormányzat az Országgyűlésen is, ami természetesen helyes, hogy az Országgyűlés módosításokat kezdeményezett, de a kormányzat saját hatáskörben is olyanokat vitt végig, ami érdemben, meghatározó módon módosította a 2012. évi költségvetés kereteit. Természetesen a kormány évközbeni, többszöri beavatkozása, amit lehet az Európai Unió követeléseinek történő megfelelésnek is értékelni, de lehet ugyanakkor kapkodásnak is értékelni, kellett ahhoz, hogy ez a végeredmény, a makroszámot illetően, mármint a hiányszámot illetően kialakulhasson a későbbiekben. Ugyanakkor ennek eredményeképpen egyetlen makrogazdasági tervezési célszám, sem a GDP-növekedés mértéke, ami ráadásul eltérő előjelű, sem az infláció mértéke, sem a forintárfolyam mértéke nem úgy teljesült, mint ahogyan az a tervekben szerepelt. De még a korrigált és módosított tervekben szereplőhöz képest is jelentősen eltért.

Nagyon komoly áldozatokat követelt meg a költségvetés mind a családoktól, mind a vállalkozásoktól, hiszen soha nem látott mértékű életszínvonal-romlás és jövedelempozíció-romlás következett be ezen a területen, részben az év elején hozott intézkedések, részben pedig az évközbeni intézkedések hatására. Ezt lehet korrekciónak, megszorításnak is nevezni, de mindegy, minek nevezzük. Noha Matolcsy György az ígérte, hogy ez a költségvetés gyarapítja Magyarországot, gyarapítja a magyar embereket, ehhez képest 2012-ben jelentősen csökkent a reálkereset, és a közsféra egyes területein ez drasztikus mértékűnek is ítélni lehet, például a pedagógusok esetében 2012-ben olyan mértékű jövedelemcsökkenés volt, amire nem volt példa belátható ideje Magyarországon. Eközben a költségvetés tovább szélesítette a különbségeket Magyarországon, tovább szélesítette a különbségeket, a szegények még szegényebbek, a gazdagok, a magasabb jövedelműek még gazdagabbak lehettek, hiszen az ő adóterheik már ebben az évben jelentős mértékben csökkentek.

Kifejezetten gondnak ítéljük azt, hogy a forintárfolyam az eredetileg tervezetthez képest lényegesen eltérően alakult, hiszen a 268-as tervezetthez képest 290 közelében teljesült, ami mind a különböző adóssággal rendelkezőknek, mind másoknak nagyon komoly gondokat,

veszteségeket jelentett. Az államadósság alakulása szerintem azért egy picit annyiban szót érdemel, hogy nominálisan 22 373 milliárd forintra növekedett 2012 végére, az eredetileg, akár a Széll Kálmán-tervben, akár az eredeti tervben szereplőnél, akár Matolcsy György 65-70 százalékos ígéleténél lényegesen eltérően alakult GDP-arányosan. Amellett, hogy örülünk azoknak az értékeknek, amelyeket itt államtitkár úr elmondott, nevezetesen a 79,2 százalékos értéknek, azért nem ez szerepelt sem a miniszter ígéletében, sem a Széll Kálmán-tervben, sem másutt. Mindez természetesen a kiszámíthatatlan és rögtönzésekkel terhelt gazdaságpolitika következtében is alakult így.

Annak örülünk, hogy úgy ítélik meg, hogy az államháztartás működésnek átláthatósága javult. Mi nem ezt tapasztaljuk, kifejezetten hiányoljuk azt, hogy a parlament képviselők korábbi rendszeres tájékoztatása megszűnt, ebben az évben már egyáltalán nem volt tapasztalható. Az, amit mi havonta rendszeresen kaptunk a gazdasági folyamatok alakulásáról, nem 2012-ben szűnt meg, hanem korábban, ezzel a kormánnyal, de ez továbbra is hiányzik. Helyes lenne, ha ezt újraértékelnék, még akkor is, ha Cséfalvay államtitkár úr tegnap a parlamentben ezzel kapcsolatban mást mondott a képviselői hozzászólások kapcsán.

Rendkívül problémásnak ítélnék két területet. Az egyik az európai uniós források felhasználásának területe. Örülünk annak, hogy a számvevőszéki vizsgálatok ezt érintve megállapították azokat a tényeket, amiket megállapítottak. Annak is örülök, hogy felhívással éltek. A négy terület közül, amit érintett a Számvevőszék, az egyik az NFÜ volt. Ugyanakkor mind a mai napig azt látjuk, hogy ez a felhívás későn ébresztette föl a kormányzati illetékeseket. Későn ébresztette föl, hiszen csak így képzelhető az el, hogy mostanra jött létre megállapodás Magyarország és az Unió között a problémás területek rendezésére. Csak így képzelhető az el, hogy ez Magyarországnak láthatóan pénzébe kerül, és csak így képzelhető az el, hogy mindenfajta ígélet ellenére ma is jelentős kétség van azzal kapcsolatban, hogy sikerül-e a hétéves keret teljes mértékű felhasználását megvalósítani a következő, rendkívül szűk hátralévő idő figyelembevételével.

Éppen ezért ezt a területet kifejezetten olyannak ítélem, amelyben az az elmaradás, ugye, itt két érték is elhangzott, illetve, azt hiszem, elnök úr százalékban is említette, hogy 69 százalékos volt a teljesülés, ez kifejezetten nagy problémát jelent. Hiszen nagyon nehéz lesz az utolsó időszakban egyrészt a döntéseket meghozni, másrészt a pénzhez jutást, magyarul a finanszírozási háttérrel is megteremteni. Ezt, láthatóan a korábbi figyelemfelhívások ellenére, amit az ÁSZ is megtett, de megtettek mások is, többek között az ellenzéki pártok is, a kormány sokáig nem vette komolyan. Hogy most ezzel a szuperszervezettel, amit a miniszterelnök vezet, meg tudják-e oldani a kérdést, majd ki fog derülni, mi azt látjuk, hogy akik pályázóként szerepelnek ezekben a programokban, nem érzékelik, hogy meggyorsult volna, nem érzékelik, hogy könnyebb lenne, és nem érzékelik, hogy el tudnánk érni a kitűzött célokat.

2012-ben a nettó átlagkereset 3,5 százalékos csökkenését tartjuk a másik olyan problémának, ami nagyon komoly gondot jelent Magyarország lakossága szempontjából. Úgy gondoljuk, hogy rendkívül nagy problémákat hordoz magában. Többek között a banki adósságok nehéz helyzete is részben abból adódik, hogy jövedelemcsökkenés van a lakosságnál, abból adódik, hogy a lakosság szinte valamennyi csoportja, kivéve a magas jövedelműeket, kifejezetten rossz helyzetbe került. Hiszen a szociálpolitikai intézkedések mind-mind negatívan érintették az alacsony jövedelműeket. Mind-mind érintették a foglalkoztatást helyettesítő támogatás havi összegének, az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80 százalékra csökkenése, érintette a munkahellyel nem rendelkezők esetében a munkanélküli segély folyósítása idejének és összegének csökkentése. Ma közel 300 ember van Magyarországon, akiknek se szociális, se egészségügyi ellátása nincs megoldva, feltehetően ezeknek az embereknek a nyugdíja sem lesz sohasem megoldva, vagy legalábbis egészen vitatott, hogy milyen módon oldódhat meg ezen személyek

nyugdíjjogosultsága majdan. A rokkantnyugdíjasokról csak azt mondanám, hogy nagyjából 200 ezer embernek kellett újra kérelmeznie az ellátását. A 88 milliárdra becsült megtakarítással szemben a most ismert számok szerint ez 25 milliárd forintos kiadáscsökkenést jelentett, ez 28 százalékos teljesülése ennek a tervszámnak adott esetben. Kifejezetten úgy gondoljuk, hogy az elhibázott költségvetés nagyon-nagyon sok negatívumot jelent.

Végezetül a gazdaságot érintő azon problémát szeretném még itt exponálni, hogy ugyan államtitkár úr, ha jól emlékszem, egy olyan számot mondott, ami a beruházások esetében valamilyen pozitívumot mutat, de az igazi probléma az, hogy 2012-ben a beruházások további jelentős csökkenése volt tapasztalható. Bocsánat, nem államtitkár úr mondja, hanem ez Puskás Imre alelnök úr szövegében szerepel, amelyben hivatkozik itt egyetlenegy feldolgozóipari nagyberuházások növekedési értékére. Az igazi gond az, hogy a beruházások soha nem látott mélységbe csökkentek Magyarországon 2012-ben. Ebbe beleértve mind a gép-, mind az építési beruházások értékét is.

Az a javaslatunk, hogy a számvevőszéki észrevételek figyelembevétele mellett fontos lenne, hogy a többi, általam felsorolt területen is történjen meg a helyzet újraértékelése és korrekciója. Mi nem a beszámoló hitelességét vagy hiteltelenségét vitatjuk, hanem azt, hogy azok a makrogazdasági folyamatok, amelyeket az imént felsoroltam, nagyon komoly gondot jelentenek Magyarország számára. Itt a beruházások visszaesése döntő részben a következő időszak foglalkoztatási nehézségeit is fogja jelenteni. Vitánk van természetesen a foglalkoztatási adatok értelmezésében, hiszen ismereteink szerint, ami megjelent a KSH-nál, azért növekszik a nem szociális ellátásban részesülők, illetve a nem önkormányzatok által foglalkoztatottak létszáma, mert figyelembe veszik a külföldön munkát vállaló magyarokat is ennek a statisztikának a számításánál, figyelembe veszik azokat is, akik jelen pillanatban nem Magyarországon keresik kenyerüket, és nem valószínű, hogy Magyarországon tudják megkeresni kenyerüket. Éppen ezért mi nem látjuk úgy, hogy a magyar versenyszférában foglalkoztatottak létszáma növekedett volna, mint ahogyan azt a kormány jelentése tartalmazza. Ez a vita fönn fog maradni, láthatóan tartós vita marad közöttünk, ezeket a makrogazdasági folyamatokat nem jó irányúaknak ítéljük meg a továbbiakban.

Éppen ezért, éppen ezek miatt a folyamatok miatt szeretném, ha ez a bizonyos kisebbségi véleményként megfogalmazott írásbeli javaslatunk leadásra kerülhetne. Az eljárásrend szerint szeretném, ha figyelembe venné az Országgyűlés a továbbiakban ezt a véleményt, amit a Szocialista Párt képviselőcsoportja nevében fogalmaztam meg. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Természetesen a kisebbségi vélemény elmondására lesz mód, olyannyira, hogy szerintem meg is kéne osztani a rendelkezésre álló időt a kisebbségi vélemény elmondására, mert más frakciónak is lehet kisebbségi véleménye. Akkor majd megosztjuk az időt, ami erre rendelkezésre áll.

Még egy megjegyzést hadd tegyek, ugye, nem tárgya a mai napirendi pontunknak, a zárszámadásnak a 2012. évi költségvetés maga, hanem annak végrehajtása. Hogy most a kormány mit tervezett, azon túl vagyunk, azt ne vitassuk, hogy jó volt-e azt előirányozni. Hogyan teljesítette a kormány a parlament által jóváhagyott költségvetést, mégpedig nemcsak gazdaságpolitikai nézőpontból, ahogy itt eddig az észrevételek ezt hangsúlyozták, államtitkár úr kiegészítése is, képviselő úr vélemény is, hanem abból a szempontból, hogy ezek a beszámoló kötetekben lévő adatok, információk hű és valós képet festenek-e az ország pénzügyi helyzetéről, vagyoni helyzetéről. Ez itt a kérdés, és erről kellett véleményt mondani a Számvevőszéknek, amit ebben a jelentésében tett meg. Erre szeretném a figyelmet felhívni.

Puskás alelnök úr kért szót.

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Veres János képviselő úr rendkívül alapos volt és rendkívül kritikus. Félelmetes arra gondolni, hogy ha ellenzékben lett volna 2002 és 2010 között, akkor itt milyen időtartamú és milyen élességű hozzászólásokat tudott volna elmondani. Például, ha végiggondoljuk, hogy akkor az államháztartás hiánya milyen mértékű volt évről évre. Időnként valóban horrorisztikus mértékű. Vagy ha arra gondolunk, hogy az államadósságnak nemcsak nominálisan nőtt az aránya, hanem a GDP-hez viszonyítva is bizony jelentősen meghaladta azt a mértéket, amit Magyarország vállalt, amikor csatlakozott az Európai Unióhoz. Nyilvánvaló, hogy akkor igazán véres hozzászólásokat tehetett volna képviselő úr. És akkor még nem beszélek arról, hogy folyamatosan nőtt a munkanélküliség az ő kormányzásuk alatt, mint ahogy csökkent a foglalkoztatottak száma, és sorolhatnám ezeket az adatokat, De természetesen, miután most van ellenzékben, ezért ezt a hozzászólást most kell megtennie.

De akik csak egyszerűen megpróbálnak objektíven rátekinteni Magyarország 2012. évi költségvetési számaira, azokra a gazdasági mutatókra, amelyek lehetővé tették ezt a költségvetést, vagy éppenséggel azokra a gazdasági mutatókra, amelyek összefüggésben vannak ennek a költségvetésnek a teljesülésével, azok azt láthatják, hogy egy meglehetősen kedvezőtlen európai pénzügyi-gazdasági környezetben Magyarország részben ki tudta védeni ennek hatásait, és azokat a kormány által vállalt fő stratégiai célokat teljesíteni tudta még ebben a környezetben is. Ezek a fő stratégiai célok többek között az államadósság mértékének csökkentése, tudjuk jól, hogy van honnan csökkenteni, hiszen a szocialisták kormányzása alatt az államadósság az egekbe szökött. Ha arányokat nézünk, akkor bizony azt mondhatjuk, hogy sajnos az egekbe szökött. Nyilvánvalóan Magyarországnak gazdasági érdeke és összességében az európai uniós térben megerősödése okán is érdeke, hogy ezt az államadósságot csökkentse. Ennek az elvárásnak, ennek a saját magunk által támasztott elvárásnak 2012-ben is meg tudtunk felelni.

Mint ahogy nyilvánvalóan Magyarországnak azt a célt is teljesítenie kellett, saját maga vállalása és az európai uniós vállalásai okán is, hogy 3 százalék alatt maradjon az államháztartás hiánya, és Magyarország 2012-ben ezt is tudta teljesíteni. Tudjuk, hogy ezen teljesítés nélkül ebben az évben Magyarország nem szabadulhatott volna abból a méltatlan helyzetből, amelybe 2004 óta volt. Azóta túlzott deficit eljárás zajlott Magyarország ellen, annak nyilvánvalóan köszönhetjük, hogy 2012-ben az államháztartási hiány jóval 3 százalék alatt maradt. És nyilvánvalóan ez egy nagyon fegyelmezett, nagyon átgondolt költségvetési magatartást és költségvetési politikát igényelt a kormánytól.

Nagyon fontos, hogy mindeközben Magyarország kormánya és a kormányt támogató parlamenti többség nem kényszerült olyan döntéseket hozni, mint amilyenekre Veres János képviselő úr célzott, bár nem fejtette ki, mert nem tudta volna kifejtteni állításának igazát. Mert olyan célzást tett, mintha az emberektől kellett volna elvenni a pénzt annak érdekében, hogy a költségvetésnek ilyenfajta egyensúlya helyre álljon vagy megmaradjon. Tudjuk jól, hogy 2012-ben sem kellett az emberek zsebében kotorászni, sőt, százmilliárdok maradtak az embereknél, olyan intézkedések által, mint a tavaly is már működő 16 százalékos szja-rendszer, működött a gyermekek után járó családi adókedvezmény rendszere, és tavaly is megtörténhetett, hogy jelentősen nőtt a minimálbér mértéke, ami egyébként meglehetősen helyben járt a szocialisták kormányzása alatt. Még akkor is, amikor eladósították az országot. Azt is gondolhatnánk, hogy akár még a forrása is, bár hitelből, bár a jövő felélése által, de meg lehetett volna, de ezt nem tartották fontosnak. Mi 2012-ben is ezt fontosnak tartottuk. Mint ahogy, és erre helyettes államtitkár úr is utalt, a nyugdíjasoknak sem kellett megérezniük negatív következményeit a viszonylag magasabb inflációnak. Ennek ellentételezése a költségvetésben megtörtént, megtörténhetett.

Nos tehát, nem visszamondva vagy ismételve azokat a számokat, amelyek nyilvánvalóan a törvényjavaslatban is szerepelnek, amelyeket helyettes államtitkár úr

elmondott, és elemzésében az Állami Számvevőszék elnöke is utalt rájuk, összességében azt tudom mondani, hogy valóban egy nem könnyű környezetben Magyarország olyan teljesítményt tudott felmutatni 2012-ben, amelyben a legfontosabb gazdaságpolitikai, társadalompolitikai célokat teljesíteni tudta, és olyan alapot teremtett a 2013. évre, amelynek eredményeit már tapasztaljuk. És jobb esetben, amikor a 2013. év zárszámadásáról beszélünk, a most felmutatott számoknál is kedvezőbb és mindannyiunk számára szívderítőbb adatokról beszélhetünk. Ezért azt gondolom, hogy mindenki, aki nem a kritika alapvető hozzáállásával és nem a kákán is csomót kereső hozzáállással tekint erre a törvényjavaslatra, az ezt nyugodt szívvel támogathatja, és megállapíthatja, hogy a kormány, különösen Magyarország 2012-ben is jobban teljesített. Köszönöm szépe, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Rövid technikai szünet következik. (*Rövid szünet.*)
Folytatjuk a bizottság ülést. Megadom a szót Vágó képviselő úrnak.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a figyelmet. Az LMP véleménye szerint a tárgyalt zárszámadás megalapozatlan, hiszen egy zárszámadás feladata, hogy megítélhessük, a kormányzat és az egyéb költségvetési szervek az adott költségvetés keretein belül tevékenykedtek-e, mind az összegeket, mind pedig a költés módját tekintve. Ha megfigyeljük a 2012-es költségvetésen több folt van, mint egy patchwork takarón, hiszen folyamatosan újra és újra kellett foltozni a költségvetést, számtalanszor kellett hozzányúlni. Így maga a költségvetés már a tervezésekor megbukott. Számos kiigazítást, zárolást, megszorítást kellett életbe léptetni, 2012 őszén több százmilliárd forint értékben, ezek voltak az úgynevezett Matolcsy csomagok. A rosszul és felelőtlenül tervezett majd számtalan alaklommal átírt költségvetés végrehajtása így is legfeljebb csak kielégítőnek volna nevezhető.

A költségvetés végrehajtásának megítélésénél fontos szempont, hogyan hatott az a gazdaságra, milyen folyamatokat indított be vagy támogatott, esetleg gátolt. 2012 volt az az esztendő, amikor a magyar gazdaság recesszióba süllyedt. Az államadósság enyhén csökkent ugyan, ám azóta ismét a 2010-es szint felett van. A beruházások egyre erősebben csökkentek. Nem lehet sikeresnek nevezni egy olyan költségvetést, amely hozzájárult, sőt, generálta ezeket a negatív folyamatokat, többek között a megszorítások sorozatával. Pénzügyi szempontból pedig felelőtlenségnek is kell nevezni azokat az adókedvezményeket, azok mértékét, különösen a tőkét terhelő adók elengedését, lásd a társaságiadó-kedvezményeket, amelyek egy rossz és igazságtalan gazdasági struktúra a végeredménye.

Még ezen túl számos hiba, olyan hiba is rejlik a zárszámadásban, amire a kormány egyáltalán nem reagált. Ahogyan az Állami Számvevőszék jelentése is említi, a Nemzeti Vagyonkezelőnek továbbra sincs teljes körű listája arról, hogy mennyi is az a vagyon, amit kezel. Továbbra is hiányzik a vagyonkataszter. A Nemzet Fejlesztési Ügynökségnél a legutóbbi időig nem ellenőrizték a cégszámokat, még a győztes pályázóknál sem, utat nyitva ezzel a csalóknak és az offshore cégeknek. Mindezek alapján az LMP számára nem elfogadható ez a zárszámadás. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Babák képviselő úr kért szót.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Bizottság! Úgy gondolom, a dolgokat kissé távolabbról figyelve, jeles kivételességgel bizottsági elnök úr a lényegre tapintott, amikor azt mondta, hogy a zárszámadási törvény a költségvetési törvény végrehajtásának ellenőrzésére vonatkozik, a megbízhatóságra tekintettel az Állami Számvevőszék ellenőrizte a költségvetési törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot. Ez a kályha, amitől el kell indulnunk, hiszen lehet sok mindenről beszélni egy zárszámadás

kapcsán, lehet gazdaságpolitikáról, lehet szociálpolitikáról is, de most a feladatunk elsősorban, ezért mondtam, hogy kivételes jelenséggel ezt ön nagyon jól aposztrofálta, hogy megvizsgáljuk, törvényesen járt-e el a költségvetési törvény végrehajtásakor a kormány.

Igen, nagyon fontos dolog az, hogy ma Európában és a világban az állami költségvetések és azon belül a bevételek teljesen instabilak. Olyan pénzügyi válságban, pénzügyi instabilitásban, gazdasági instabilitásban, ami körbevesz minket, és ettől nem tarthatjuk magunkat távol, a bevételek instabilak. Úgy gondolom, nagyon furcsa volt azt hallgatni egy volt pénzügyminisztertől – és nagyon sajnálom, hogy nincs itt, így kénytelen vagyok a háta mögött, vagy legalábbis a távollétében elmondani –. hogy több esetben kellett a költségvetési törvényt módosítani, mert ezt ők nem tették. Hiszen az elmúlt 8 év alatt, és kérem, bocsássák meg, hogy szóba hozom, semmi sem teljesült, soha. Egyetlen gazdasági adat sem. Az is nagyon furcsa, amikor hiányról és sok egyéb másról kritikai megjegyzést is tesz egy volt kormánytag. Igen, mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, el kell ismerni, hogy a mostani kormánynak olyan népszerűtlen feladata maradt, hogy abból a túlzott deficit eljárásból kikerüljön az ország, amely szégyenpadot jelentett, hazugságokra épült. Annak igenis ára volt.

Ára volt. Rendet kellett tenni, és többször kellett a költségvetési hiánycél tartása érdekében olyan intézkedéseket foganatosítani, aminek egyikünk sem örvendezett. De akkora guánódombot hagytak hátra, hogy annak ellapátolása, egyáltalán az abból való kitisztalkodás időt vett igénybe. Több esetben alkalmazkodnia kellett a költségvetésnek a reálgazdasági és pénzügyi folyamatokhoz, amelyek befolyásolták a világ és benne Magyarország pénzügyi helyzetét. Úgy gondolom, hogy a kormány ennek a feladatnak a költségvetési törvény betérjesztései, majd későbbi módosításai kapcsán eleget tett. Azt helyesnek tartom, hogy a parlamentet ebből nem hagyta ki, mint ahogy a korábbi kormányok tették ezt. De szeretném még egyszer elmondani, hogy a túlzott deficit eljárás alól való kikerülés, a hiánycélok teljesítése erőfeszítést igényelt a kormánytól és a parlament kormányzó többségétől is. Persze, hozzátevé, hogy ellenzékéből is voltak nagyon sokan, akik támogatták azokat az elképzeléseket, amelyek ezt a hiánycélt biztosítani tudták.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha mást nem tudunk elkönyvelni, csak azt a 2012. évből, hogy a hiánycélt már nem első alkalommal sikerült ennek az országnak teljesítenie, mert az eladósodásnak gátat szabott, hogy a hiteleket, amelyeknek komoly áruk van, sikerült csökkenteni, bár nem olyan mértékben, mint terveztük és szeretjük volna, akkor ezt mindenféleképpen az elmúlt év pénzügyi rendszerének eredményeként és a kormány tevékenységének eredményeként kell értékelni. És ehhez, mondom, a parlament törvényhozó többsége eredményesen hozzá tudott járulni. Köszönöm e tekintetben az Állami Számvevőszék ellenőrző munkáját, amellyel döntéseinket alátámasztotta és segítette azok meghozatalát.

Az pedig már tényleg szélhámosságnak tűnik, de mondhatok olyat is, hogy politikai demagógia, amit ugyan szabad az ellenzéknek csinálnia szemfényvesztésként, amikor szegényeket és gazdagokat emleget. Ez Veres képviselő úrtól hangzott el pregnánsan. Mindig tudni kell a mögötte lévő politikai célt, és definiálni kéne, hogy ki gazdag ma Magyarországon. Lehet, hogy ő, lehet, hogy a barátai meg a társai, de úgy gondolom, az ország zu sammen szegény. Már csak azért is, mert hosszú éveken keresztül elszegényítették ezt az országot, mondhatnám demagóg módon. Azok a pénzügyi problémák, amiket megörökölt a kormány, iszonyú terheket jelentenek. Iszonyú terhek a kormánynak is, az országnak is.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha ma rosszul élünk, annak megvan az oka, mert ok-okozati összefüggés van, hogy a korábbi felelőtlen gazdálkodás „eredményeként” olyan intézkedéseket vagyunk kénytelenek megtenni, amelyeknek nem örülünk szívből. De a szegények-gazdagok oldaláról nehéz elviselni megjegyzés nélkül azokat a politikai

lózúngokat és demagógiákat, amelyek itt a bérek és a jövedelmek vonatkozásában elhangzottak. Szeretném megemlíteni itt a pedagógusok bérét, a minimálbért és sok egyéb mást, nem tudom, miért nem emelték, amikor kormányon voltak, akkor kellett volna jobban tüsténkedni e tekintetben.

Szeretnék megemlíteni egy kérdést, amire az Állami Számvevőszék felhívta a figyelmünket, és azért tartom érdekesnek e megjegyzést és vizsgálatot az uniós források tekintetében, mert magunk is tudtunk sok anomáliát. Itt megint azt kell nézni, hogy a Bajnai által vezetett Nemzet Fejlesztési Ügynökségnél olyan struktúrát alakítottak ki, amely túlélésre, a folyamatok elmaszátolására és sorolhatnám még, hogy milyen problémák elkendőzésére jött létre. Praktizáló polgármesterként és uniós forrásra pályázva, hölgyek, urak, van olyan beruházás, amit 1-1,5 év között számoltunk el, hol 30, hol 60 nap lehetőséget adtak, és amikor nem ért rá az apparátus, akkor tisztázó kérdést tett föl, hogy miért írtam alá két helyen, és miért érkezettük az árajánlatot dátumbélyegzővel. Meg ilyenek. Aztán az ellenőrzés. Kijelölték, aztán, majdnem kimondtam, húzogatták...

ELNÖK: Bocsánat, ez melyik kormány idején volt, képviselő úr?

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Mindjárt elmondom, elnök úr.

ELNÖK: A múlt évi zárszámadásról beszélünk most, hogy mi volt előtte?

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Nagyon is sok adatát befolyásolta az elmúlt évi költségvetési törvény végrehajtásának az uniós források felhasználása, ugyanis a gazdaságra, a jövedelmekre és sok egyéb másra hatással volt, elnök úr. Ezt nem hiszem, hogy önnek meg kell magyaráznom. Az uniós források felhasználásának lassúsága, az elszámolások takuvakujája, a bürokrácia, ami rátelepedett, nagymértékben befolyásolta az elmúlt évi jövedelmeket, a gazdaság teljesítőkéességét, a pénzügyi helyzet alakulását is. Ezt azért jó tisztázni. Az ellenőrzések, a szabálytalan eljárások. Amikor nem értek rá, bedobták, hogy szabálytalan, aztán megvizsgálták, két hónap múlva meg rájöttek, hogy nincs is semmi szabálytalanság. Hölgyek, urak, arra ment ki a játék, egy olyan apparátus állt föl különböző gazdasági társaságok keretei között az uniós források elszámolására, ellenőrzésére, ami az elmúlt évben is jelentős károkat okozott a nemzetgazdaságnak azzal, hogy a pénzügyi elszámolások késtek.

Elnök úr, pontosan érti, hogy mire gondoltam, és ez hogyan van összefüggésben a zárszámadással?

ELNÖK: Pontosan értem, csak nem tárgya ez a mai bizottsági ülésnek.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): De a zárszámadás igen.

ELNÖK: De a zárszámadás kapcsán mindenről lehet beszélni, azért szóltam, hogy mederben tartsuk a vitát. Tessék!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Elnök Úr! Ha ön ezt a szélesebb körű összefüggést nem érti, nagyon sajnálom, de most hagyja, hogy hadd mondjam el, nekem is szólásszabadságom van. Nem tudom, ön nem tudja pontosan, hogy az uniós források felhasználásának milyen gazdaságélénkítő vagy visszafogó hatása van, és ez mennyiben befolyásolja a viszonyainkat, pénzügyi rendszerünket az esetleges anomáliák és hibák oldaláról. Tehát azt mondtam el, elnök úr, hogy amennyiben az uniós pénzügyi források elszámolása, folyósítása, a menedzselés tempósabb lett volna a kormány szándékai szerint, ezek az anomáliák nem

következtek volna be, így viszont jelentősen rontották a feltételeket. Tehát tankcsapda volt a 2012. évi költségvetésre vonatkozólag.

Petykó úr sem bírta el ezzel a kérdéssel, miután személyesen beszéltem vele, ő is bevallotta, hogy ebben a kérdésben nem tudott rendet csinálni a kormány megbízásából, nem sikerült, mert a struktúra olyan kemény volt, hogy önmagát védte, és minden vezetői intézkedést lenullázott. Komoly tapasztalat halmozódott föl arra, hogy hogyan kell majd összeállítani a következő tervezési ciklust, hogy az állami költségvetésben lévő elképzeléseket teljesíthessük. Egy új struktúrát kell fölállítani az Nemzet Fejlesztési Ügynökség és az uniós források felhasználása tekintetében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, úgy gondoltam, ez fontos volt elmondani, és úgy gondolom, válaszoltam az ön kérdésére is, elnök úr, hogy mennyiben befolyásolta a 2012. évi költségvetés teljesülését és a jövőnket is az uniós források felhasználása.

Egyébként az Állami Számvevőszéknek köszönöm azokat a konkrét megjegyzéseket, amelyeket ezzel kapcsolatban tett a vizsgálataiban során. Elnök úr, hálás vagyok türelméért.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy nagyon röviden, néhány percben elmondjam a Jobbik-frakció álláspontját a zárszámadási törvényjavaslatról és a vele kapcsolatos kérdésekről, mert lassan elfogy az ellenzék, mint a gyertyaszál.

A Jobbik-frakció álláspontja az a kormány pénzügyi beszámolójáról, zárszámadásáról, hogy változatlanul, miként az elmúlt negyedszázadban lassan, nem teljes a szónak elsősorban abban az értelmében, hogy nem ad számot az állam vagyoni helyzetéről. Ebben az értelemben az elementáris jelentőségű számviteli törvényt sem tartja be, a teljesség előírását nem tartja számon. Ennek okát persze ismerem, és tulajdonképpen nem is helyettes államtitkár úrnak adresszálom ezt, hanem a mindenkori kormánynak. És most magamat cáfolom, hogy nemcsak a múlt évről beszélek, de ennek is oka van, hogy még mindig ott tartunk, 2012-ben is, 2013-ban is ott tartunk, hogy nem tud a kormány az államháztartás vagyonáról a zárszámadás során elszámolni, hogy mennyit változott, gyarapodott, apadt, hol apadt. Ehhez egy olyan kimutatás kellene, mint amilyen a társassági beszámolóokban a mérleg tartalmaz, eszközök, források, változások. Ez lenne az államszámvitel feladata, amiről sajnos az országnak nincs törvény.

Én tudom azt, államtitkár úr, ismerem az ön korrekt érvelését, amikor ezt egy éve szóvá tettem, hogy mi a gond. Hiszen ez a zárszámadási törvényjavaslat abban a struktúrában készült, amit az államháztartási törvény szerint a költségvetés is tartalmaz. Ez igaz. Ilyen értelemben ez ekvivalens a költségvetési törvénnyel. Ebben az értelemben áttekinthető, de mégis csak az a gond, hogy itt a bevételekről és a kiadásokról van szó döntően, ami fontos, de nem elég. Az államháztartás vagyoni helyzetét továbbra sem látjuk. Nem készült el az országileltár, megint rosszkor mondom, rossz helyen. A másik tárca, amelyik ezért felelős, képtelen három év alatt elkészíteni a vagyonregiszttert. Vágó képviselő úr is utalt erre. Nem ismerjük tehát az állam vagyonát. 2011 végére ígérte a kormány, most 2013 őszén tartunk. Tehát ez az egyik probléma, hogy a teljesség elve nem teljesül, nincs rálátása arra senkinek, hogy most az országnak, pontosabban az államnak, az államháztartásnak, a központi költségvetésnek a vagyoni helyzete milyen.

Ez az egyik alapvető probléma, és ebből fakad a másik számviteli elv sérülése, a valódiság elvének sérülése. Hiszen gondoljunk csak abba bele, Domokos elnök úr mondta kérdésemre, hogy több részvénytársaságot is nézegettek különböző szempontból, egy részvénytársasági pénzügyi beszámolóra hitelesítő záradékot nem ad a könyvvizsgáló akkor, ha a valódiság elvét nem tartja be a pénzügyi beszámoló. Ez nem kötözködés, hanem egyszerűen egy szomorú tény megállapítása, hogy a rendszerváltás óta nem tudja ez a szerencsétlen Magyarország azt, hogy mennyi a vagyona. Itt tartunk. És ebből a szempontból itt a kormányok mutogathatnak egymásra, én ebbe a vitába nem fogok belemenni, csak

megállapítom minden évben, szomorúan, hogy most sem sikerült elszámolni az állam vagyonával.

Ezért aztán nekem vannak kételyeim a számvevőszéki jelentéssel kapcsolatban. Mert végül is, ha jól értettem Domokos elnök urat, a jelentést is olvasgattam, böngésztem, sőt, elmélyedtem benne, hitelesítő záradékot adott, bár nem egészen azzal a terminológiával, nem azokkal a kifejezésekkel, nem azokkal a terminus technicus-okkal, ahogyan a független véleményt megfogalmazzák a szakmában. De a tartalmát tekintve a Számvevőszék hitelesítő záradékot adott, és ennek ismeretében azt javasolja a parlamentnek, hogy fogadja el ezt a zárszámadást, mert hiszen ebben lényeges hibák nincsenek. Nem azt mondja, hogy hibátlan, de lényeges hibák nincsenek. Ezért ez a minősítés nekem úgy tűnik, hogy nincs elegendő bizonyítéka a Számvevőszéknek arra, hogy ilyet mondhasson.

Azt mondja elnök úr a szóbeli kiegészítésében, hogy több mint 500 költségvetési szervet jelent az a vizsgálatsorozat, amit 105 beszámoló kapcsán megnézték. Ha már a számoknál tartunk, elnök úr, a Magyar Államkincstár nyilvántartásában több mint 900 költségvetési szerv van, ez mind készít elemi beszámolót. Abból a szempontból meg nem ártott volna ezeket felsorolni, elbírt volna még egy melléklet, hogy melyik az az 500 körüli központi költségvetési szerv, amelyeknél önök megnézték az elemi beszámoló teljesítését, és kiadták a hitelesítő záradékot. Tehát a jelentéssel nekem az a gondom, szakmai szempontból természetesen, hogy arról nem tudtam meggyőződni, hogy mindazok az információk, amelyek benne vannak, arra jogosítják-e föl a Számvevőszéket, hogy kiadja a hitelesítő záradékot mindjárt a jelentés elején. Az persze teljesen formai dolog, hogy jellemzően a végén szokták ezt megadni, nem a végén, de ezzel most nem érdemes különösképpen foglalkozni.

Azt gondolom, hogy még azokkal a szakmai kérdésekkel igencsak kell birkóznia a Számvevőszéknek, ami itt a mintavétel technikáját, használatát illeti, meg a kockázatbecslést illeti. De mindenekelőtt mennyiségi problémám van azzal, hogy százas nagyságrendű központi költségvetés maradt ellenőrizetlenül, és amit ellenőriztek, ott sem tudom, hogy most akkor ott mi lesz. Ugye, korlátozott záradékot kapott az NFA, nem először. Ezt a hibát reparálni kell, ha korlátozott záradékot kapott. Hogy fog megtörténni ennek a hibának a kijavítása? Ezt ki kéne javítani, mielőtt a zárszámadást elfogadja a parlament. Azért jelentős hibával ne fogadja el az Országgyűlés a zárszámadást. Hibátlan zárszámadás persze sehol sincs, nem is az a feladata sehol sem az ellenőrnek, hogy minden hibát feltárjon, ez képtelenség. Jelentős hibát tárt fel a Számvevőszék, le is írta, ezt jelenti a korlátozott záradék, ezt ki kéne javítani valahogyan, mielőtt igent mond az Országgyűlés. *(Babák Mihály: Ez a kormány és az NFA dolga.)* Rendben van.

Szóval, ilyen gondjai vannak a frakciónak. Be is fejezem, köszönöm a türelmüket. Ezért aztán a zárszámadást, a pénzügyi beszámolót nem tudjuk alkalmasnak tartani általános vitára azért, mert nincs világos képünk az ország, az állam vagyoni helyzetéről.

Most megadom a szót annak, aki akar még beszélni. Igen, Babák képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Bocsásson meg, elnök úr, két mondatra próbálok szorítkozni. Szóval, azt ki kell jelenteni, hogy az állami költségvetés, annak végrehajtása, egyáltalán az állami pénzügyek transzparenciája, átláthatósága, az elemi beszámolók megvannak. Még egyszer mondom, elnök úr, mert nem figyelt, ellentétben önnel, én az átláthatóságot természetesen értékelni tudom, és pozitív folyamatként, követelmény teljesüléseként tudom értékelni a mostani zárszámadási törvény kapcsán. Viszont egy dologban önnek igaza van, a vagyon dolgában.

Tisztelt Elnök Úr! Úgy gondolom, hogy ok-okozati összefüggés van, a rendszerváltás óta nagy a restancia az állami vagyon tekintetében, és nyilvánvaló, hogy minden évben megjegyzi a Számvevőszék is, de amikor ön alelnök volt, akkor is elfogadásra javasolták a zárszámadást, pedig nem volt teljes. Én erre így emlékszem, kérem, bocsásson meg, ha nem

jól. Egy biztos, hogy hosszú évek teltek el, és abban önnek igaza van, hogy ez sokáig nem tartható állapot. Jelentős eredményeket értek el az állami vagyron számba vétele tekintetében, de iszonyú restancia van. Szebb kifejezést nem tudok használni e tekintetben, azt hiszem, a lényegét érti. az állami nyilvántartások rendszere, a földhivatalok, a gazdasági társaságok vonatkozásában minden olyan helyen, ahol a vagyron kérdése nem pontos, strikt, ott a teljességgel mindig szakmai aggályok vannak. Úgyhogy ezt a szakmai aggályát osztom. Ezen túl kell lépnie, és nem ígéret kérdése. Iszonyú munka, én magam erre rá tekintettem, nagyon nehéz lesz reparálni, és tökéletes nyilvántartásokat létrehozni.

Viszont azt megismétlem, hogy a zárszámadási törvény, az állami költségvetés és az állami pénzügyek transzparenciája lényegesen és jelentősen javult, a követelményeknek és elvárásainknak megfelelően. Köszönjük a kormány munkáját.

Az előterjesztők reflexiói

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát lezárom és megadom a szót Banai Péter államtitkár úrnak reagálás céljából. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem a fölvetett észrevételekre röviden, szándékaim szerint tényszerűen válaszolni. Veres János miniszter úr és Vágó Gábor képviselő úr egyaránt azt említették, állították, képviselő urat idézve, hogy már tervezéskor megbukott a költségvetés. Rossz volt a makrogazdasági pálya, rosszak voltak a számok. Itt mindenkit emlékeztetnék arra, hogy a költségvetés elfogadása előtt a kormány aktualizálta a makrogazdasági programot, és e szerint javasolta a költségvetés módosítását. A benyújtott költségvetési törvényjavaslat még 1,5 százalékos növekedést feltételezett, ez a makropálya módosult 0,5 százalékos növekedésre, és kerültek jelentős tartalékok megtervezésre. Ez a makrogazdasági és az azzal összhangban lévő államháztartási pálya akkor ismereteink szerint valós volt. Ezt nemcsak kormányzati számítások, elemzések mutatják, hanem a Költségvetési Tanács is ezen a véleményen volt. Ekkor, 2011 végén az Európai Bizottság is azt gondolta, hogy a magyar költségvetés normális pályán van mind a makrogazdasági pálya, mind a hozzá kapcsolódó számítások elfogadhatóak és megalapozottak.

Az idő változott. Ha megnézzük, hogy a Bizottságnak milyen növekedési előrejelzései voltak az Európai Unió egészére 2011 végén, és milyenek voltak 2012 tavaszán, akkor radikális változásokat láthatunk. Amit a kormány tett, az a rosszabb makrogazdasági pálya, az egész Európai Unióban rosszabb makrogazdasági pálya miatt korrigálta saját számításait, és adott esetben kezdeményezett egyenlegjavító intézkedéseket. Tehát azt gondolom, hogy maga az elfogadott költségvetés abban a pillanatban valós volt, az élet sajnos sok tekintetben máshogy alakult, ezért gondolom, hogy külön érték az, hogy egy rosszabb növekedési környezetben, negatív GDP-szám mellett a foglalkoztatottak aránya növekedett, külkereskedelmi mérlegünk aktív volt, az aktívum növekedett, és mindemellett az államháztartási hiány mélyen a terv alatt teljesült. Az államadósságról nem is beszélve, külön kérdés volt, engedjék meg, hogy majd külön pontos számokkal térjek ki az államadósság alakulására.

Egy tételt emelnék ki, és ez kapcsolódik Veres miniszter úr fölvetéséhez, ahol a bevételi oldalon az alulteljesülés nem a makrogazdasági pálya megváltozott képével hozható összefüggésbe. Nevezetesen a devizahitelek megmentése érdekében olyan konstrukciót fogadott el a kormányzat és a Bankszövetség, amelynek értelmében a végtörlesztés, az árfolyamgát miatt az állam jelentős terheket vállalt át. Ha megnézzük az államháztartási adatokat és a pénzügyi szervezetek különadóját, akkor azt látjuk, hogy bőven 100 milliárd forint feletti az a teher, amit a költségvetés magára vállalt. Én a költségvetés bevételi oldalán

ezt az egy tételt látom olyannak, aminek nincs összefüggése a makropályával, de a cél éppen az volt, hogy a belső fogyasztás szempontjából meghatározó tömegű devizahitelek szabadulni tudjanak ettől a rendkívül veszélyes terméktől.

Veres miniszter úr szerint igazságtalan változások voltak az adórendszerben. Nyilván különböző nézetek vannak arról, hogy mely adórendszer igazságos. 2012-ben azt látom, hogy egyrészt az egykulcsos, Puskás alelnök úr által is említett szja-rendszer kiteljesedése következett be, tovább élt az a családi adókedvezmény, amely 150 milliárd forint pluszjövedelmet jelentett a magánszemélyeknek, és az adóoldalon nem voltak olyan intézkedések, amelyek negatív irányban érintették volna a családokat vagy a vállalkozásokat. Ezért miniszter véleményét, hogy a családoktól és a vállalkozásoktól vett el forrásokat a 2012. évi költségvetés végrehajtása, nem látom megalapozottnak, nem látom az erre utaló konkrét intézkedéseket.

Ő két területet emelt ki. Az egyik a rokkantnyugdíj rendszer átalakítása, a másik a munkanélküli segély alakulása. Erre a két témára azért reagálnék, mert rokkantnyugdíj rendszerében az érintettek, a kedvezményezettek száma többszöröse volt Magyarországon, mint az OECD-átlag, vagy a környező országok átlaga. Mindnyájan tudjuk, hogy számos ember, aki egészséges volt, belemenekült a rokkantnyugdíj rendszerébe legális, féllegális módon. Ezért lehetett az, hogy a magyarországi rokkantnyugdíjasok száma több mint kétszerese volt a szlovákiainak. Tehát teljesen abszurd adatok voltak. A kormány felülvizsgálta azt, hogy ki az, aki valóban jogosult, ki az, aki nem. Megjegyzem, ezek és a nyugdíjrendszer többi változása eredményezte azt, hogy az Európai Bizottság nyilvános számítása alapján ma a magyar nyugdíjrendszer európai uniós összehasonlításban a legstabilabb egyharmadba tartozik. Az Európai Bizottság 25 és 50 éves elemzéseket készít, meg lehet nézni. Maga az Európai Bizottság, amellyel sok vitánk van, volt, állítja azt, hogy a nyugdíjrendszerbeli átalakítások hosszú távon stabillá teszik a rendszert. De azt is tudhatjuk, hogy a legfontosabb a nyugdíjrendszer stabilitásának megőrzése.

Amit miniszter úr említett másik tételként, a munkanélküli segély rendszerének átalakítása. Igen, a munkanélküli ellátások átalakítása, csakúgy, mint a rokkantnyugdíj rendszer átalakítása, azt a célt szolgálta, hogy azok az emberek, akik egyébként munkaképesek, csak jelenleg segélyt vesznek igénybe akármilyen néven, de munkára képesek, tudjanak dolgozni. Ugye, a Start munkaprogram erről szól. Azt gondolom, hogy ezen intézkedéseknek a sikerét az jelzi, hogy a foglalkoztatás bővülni tudott, nemcsak a közfoglalkoztatásnak köszönhetően, hanem a magánszférában is. A zárszámadási törvényjavaslatban a 132. oldalon konkrét számokat hoznunk erre az európai uniós statisztika szerint is, ezért a külföldre távozottak statisztikájában való figyelembevételéről azt tudom mondani, hogy a magyar statisztikai adatszolgáltatás az európai uniós standard-eknek, az európai uniós szabályoknak felel meg. Ezért az Eurostat adataiban is azt látjuk, hogy a foglalkoztatás, az aktivitási ráta növekszik, mindez megalapozza a gazdasági növekedés felfutását.

Még egy utolsó gondolat a két kiemelt téma kapcsán. Az Európai Bizottság modellje szerint a Széll Kálmán-terv intézkedései, benne a rokkantnyugdíj rendszer, a nyugdíjrendszer, a munkanélküli ellátások átalakítása, mind közép-, mind hosszú távon növekedést ösztönző modell. Ezt az Európai Bizottság saját modelljéből hozza ki, erre a kormány a konvergenciaprogramban is reflektál, de ismétlem, ezek is nyilvános, az Európai Közösségtől származó adatok.

A forint árfolyamát illetően Veres miniszter úr említette, hogy nem úgy alakult. Igen, a forint árfolyama, csakúgy, mint a régiós valuták vagy más, euróövezetben nem lévő valuták mozognak. A magyar forint szabadon lebeg. Azt gondolom, hogy a forint árfolyama kvázi rögzítése, kötése visszalépés lenne a múltba, és az említett adósmentő intézkedések éppen azt a célt szolgálták, hogy kevésbé legyenek kitéve az árfolyammozgásnak. Ha már a forint

árfolyamáról beszélünk és arról, hogy ez szabadon lebeg, akkor azt is meg kell említsem, hogy ezen árfolyamváltozás mellett csökkent az európai uniós módszertan szerinti államadósság. A konkrét számokat tekintve, megint az Eurostat számait említve, a 2011 végi 81,4 százalékról 79,2 százalékra csökkent az uniós módszertan szerinti adósság. Arról is vita volt, hogy az adósság a GDP arányában csökken-e, illetve nominális értékben is. A zárszámadásban a kormányzat beszámol a központi alrendszer adósságáról. Itt azért jelentenem kell, hogy a központi költségvetés bruttó adóssága nominálisan is csökkent, a 2011 végi 20 955 milliárd forintról 20 720 milliárd forintra. Tehát van olyan terület, ahol a nominális adósságcsökkentés is megvalósult.

Még mindig miniszter úr vetette föl azt, hogy milyen tájékoztatást kap az Országgyűlés a havi adatokról, illetőleg ismereteim szerint Vágó Gábor képviselő úr a tegnapi plenáris ülésen is többször felhívta a figyelmet. El kell mondjam azt, hogy abban a havi adatszolgáltatásban, amelyet a Nemzetgazdasági Minisztérium mind 2012-ben, mind 2013-ban folytat, semmilyen változás nincs. Minden hónap végén részletes adatokat tesz közzé a minisztérium, az államháztartás központi alrendszerének bevételeiről és kiadásairól tételes, részletes dokumentumot tesz közzé. Ezek a honlapon elérhetők, de ha bizottság erre igényt tart, akkor természetesen ezt minden hónapban külön levélben is megküldjük a bizottság részére. Egyetlenegy változás volt, a gyorsjelentés szándékaink szerint közérthetőbbé vált. Ennyi az összes változás. De azt megerősítem, hogy a részletes, tételes adatokat továbbra is közzé fogja tenni a minisztérium.

Az európai uniós támogatásokról Veres János miniszter úr is beszélt, Babák Mihály képviselő úr is beszélt. A tényszámokkal nem tudok, és nem is lehet vitatkozni. Ahogyan azt Domokos elnök úr is említette, a 2012-es európai uniós forrásfelhasználás alatta maradt a 2012-es tényeknek. Azt gondolom, minden kormányzati szereplőnek, felelősnek ebből le kell vonni a tanulságokat. Ezt igyekszik tenni a kormányzat, amikor az új programokat, az új struktúrát és az új szabályrendszert alakítja ki. E tekintetben abszolút csatlakozni tudok Babák Mihály képviselő úr megjegyzéseihez, le kell vonnunk a tanulságokat. Ezeket a tanulságokat igyekszünk is érvényesíteni. Azt gondolom, ennek egy része lehet az, hogy például a 2013-as költségvetés módosításakor ismét EU önerő alap állna rendelkezésre, ami például az önerő problémáját megoldja, de az adminisztratív területeken is van tennivaló. Ebben abszolút egyetérték képviselő úrral.

A foglalkoztatási statisztikákat, amiket miniszter úr fölvetett, a zárszámadás említett 132. oldalán bemutatjuk, azt gondolom, ez egy pozitív 2012-es folyamat.

Vágó Gábor képviselő úr fölvetései tekintetében, hogy a költségvetés hányszor lett újraírva, a zárszámadási javaslatban ismét bemutatjuk az összes módosítást. A dokumentum 233. oldala leírja, hogy hány költségvetésszöveg-módosítás volt, a későbbiekben pedig, a 236. oldaltól azt, hogy a kormány hatáskörében milyen módosítások voltak. Ha valaki megnézi ezeket a számokat, akkor azt látja, hogy igen, több módosításra sor került, viszont én nem látok olyan módosítást, amely a gazdasági szereplők helyzetét alapvetően negatívan átírta volna. Pozitív változásokat látok. 2012-ben is volt európai uniós önerő alap, emiatt módosult a költségvetés, vagy ekkor kezdődött az önkormányzatok adósságkonszolidációja. Tehát igen, több módosítás volt, a kormány és az Országgyűlés reagált a világgazdasági folyamatokra, reagált a köztes döntésekre. Azt gondolom, nem történtek olyan módosítások, amelyek alapvetően és negatívan érintették volna a gazdasági szereplők helyzetét. De ismétlem, tételesen bemutatta a kormányzat az összes módosítást.

Ami képviselő úr megjegyzését a társasági adó vonatkozásában érinti, lehet, hogy én nem értettem pontosan, de a társasági adónál a kkv-k tekintetében került sor egy változtatásra. A tao-kedvezményrendszerben pedig még korábban a sport célú beruházásoknál, az öt látványsport területén került sor változásra. Azt láthatjuk is, hogy a beruházások itt jelentősen megindultak. Az utánpótlás területén, hangsúlyozom. Talán az egészségügyi problémák, egy

egészségesebb lakossággal könnyebben kezelhetőek. De a társasági adó területén könnyítés valósult meg.

És végül mind Vágó Gábor képviselő úr, mind Nyikos László elnök úr kitért a vagyoneleltár helyzetére. Itt ismét osztom maximálisan Babák Mihály képviselő úr meglátását, és egyetértek elnök úr kritikai észrevételével is, ami a vagyoneleltár szükségességére és elkészültére vonatkozott. Ahogy elhangzott, egy ilyen átfogó vagyoneleltár elkészítését a 2010-től hivatalban lévő kormányzat döntötte el. Külön kormányhatározat született arról, hogy végre készüljön egy ilyen vagyoneleltár. Való igaz, hogy az eredeti tervek szerint ennek korábban el kellett volna készülni, való igaz, hogy itt csúszás van, de hangsúlyozom, egy olyan feladatba vágott bele a kormányzat, amellyel korábban a kormányzatok nem foglalkoztak.

Egy módszertani, vagy ha úgy tetszik, számvetési észrevételt teszek. Elnök úr azt mondta, hogy mivel nincs a zárszámadásban vagyoneleltár, ezért a valódiság elve sérülhet. Azt gondolom, egyetértve az országleltár szükségességével, hogy az országleltár egy állományadatot kell hogy bemutasson, míg a zárszámadásnak folyó tételeket kell tartalmaznia. Kvázi számvetési összehasonlításban, míg az országleltár a mérleg, addig a zárszámadás eredménykimutatás. A zárszámadás ezt az eredménykimutatást tartalmazza, és bízom benne, hogy ahogy arra Domokos elnök úr is utalt, a valódiságnak, a hitelesség elvének ezek a számok megfelelnek. Tehát nem a zárszámadás műfaja az, ahol állományadatokat kell szerepeltetni. ismételten hangsúlyozom, hogy a vagyoneleltár szükségességével maximálisan egyetértek, és a kormányzat dolgozik azon, hogy ez a vagyoneleltár elkészüljön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lezártam a vitát, tehát most nem akarok itt polemizálni, de államtitkár urat mindig élvezettel hallgatom, mert érdekesek és szakszerűek a gondolatai, az érvelése. Csak egyetlen megjegyzést ehhez. Az önök kormánya kifejezetten a német... *(Közbeszólások.)* Miért zúg a tömeg? Hú, de komolyan veszik a Hárszabályt. *(Babák Mihály: Elnök úr, strikt módon kell alkalmazni.)* Helyes. Domokos elnök úré a szó.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Próbálok nagyon rövid lenni. Veres János úr konkrétan az adótervezetekhez való viszonyát, az adóeltérések bemutatásának hiányát jelezte. Úgy gondolom, csak figyelmetlenség lehetett ez a megjegyzés, hiszen most is, ahogy mindig, ezt részletesen ismerteti az ÁSZ ezzel kapcsolatos jelentése, mind a 31. oldalon a gazdálkodó szervezetek befizetéseit illetően. De miután nincs itt, most nem megyek bele, mert ha jól értem, a szóbeli kiegészítésből hiányolta a bemutatást. Azt gondoltam, az időtakarékoság miatt nem ismétlek olyan dolgokat, mai benne van a leírtakban is. Ezért csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy a 31-32. oldalon szerepel a gazdálkodó szervezetek egyenkénti értékelése, a fogyasztáshoz kapcsolódó adóké a 32-33. oldalon található. A további központi alrendszeri bevételek, a vagyon és egyéb bevételek a következő oldalakon olvashatók. Ehhez kapcsolódóan előkerült a Széll Kálmán-tervvel kapcsolatos kérdés, ami szintén, pont azért, mert az országgyűlési képviselők joggal tarthatnak igényt arra, hogy annak teljesülése hogyan alakul, külön beletettük a zárszámadásba, a 29. oldalon van. Itt mutatjuk be a költségvetési reformhoz kapcsolódó, a költségvetés egyensúlyát megalapozó kormányzati intézkedések tervezetthez képest való alakulását. Itt 14 programból 12 feladat végrehajtását tudtuk regisztrálni, 2 feladat még folyamatban volt.

A másik megjegyzésem az európai pénzekkel kapcsolatos. Szeretném jelezni, hogy a 12. melléklet 6. oldalán szólunk arról, hogy valóban milyen intézkedési kényszerbe próbáltuk hozni az illetékes minisztert, többek között az elnöki figyelemfelhívó levéllel is élve. Egyébként meg minden egyes zárszámadás bizottsági meghallgatásán és az expozében is

külön szoltunk, hogy valóban létezik az NFÜ-vel kapcsolatban forrásvesztési kockázat. De hogy méltányosak legyünk, azt is hozzá kell tenni, erről nem szoltam, hogy az Nemzet Fejlesztési Ügynökség elszámoltathatóságával kapcsolatos hiányosságok, amelyek 2011-ben fennálltak, 2012-ben lényegesen csökkentek, javult nemcsak úgy általában az elszámolás színvonala, hanem az NFÜ-n belüli elszámolás is. Ez nem érinti a forrásvesztés kockázatát, nem érinti az NFÜ hatékonyságával kapcsolatos kritikákat, de így teljes körű a kép.

Nyikos László elnök úr felvetése a vagyonnal kapcsolatban. Még egyszer hangsúlyozom, bár ő is mindig elmondja, de felhívom a figyelmet, hogy a fennálló törvények szerint járt el mind a kormányzat, mind pedig a Számvevőszék. Ezt ellenőrizte. Ez nem egy könyvvizsgálói ellenőrzés, és nem is könyvvizsgálói jelentés. Egy másik műfajt behozni lehet, de a 2012-es éven kell számon kérni. A jövőt tekintve viszont teljesen egyetértetek, haladni kell egy eredmény szemléletű számvitel irányába. Erről már többször szoltam. Ott van mód egy vállalatszerű könyvvizsgálat irányába haladni az államszámvitel és elszámolás tekintetében. Ez egyébként növelné az átláthatóságot és ezáltal a szerkezetet.

De ha már a szerkezetről volt szó és a zárszámadásról, akkor hadd mondjam még azt el, hogy a zárszámadás szerkezete, prezentációja is javult, nagyon jó funkcionális táblázatokat találtunk. Ez inkább, nem tértem ki rá, egy prezentációs anyag, és ezáltal az átláthatóságot a maga keretei között is javította a tárca, ez egy áttekinthetőbb beszámoló. Kicsit hosszú még, ez vitathatatlan, de ha meg rövid lenne, és kimaradnak dolgok, akkor az lenne a kifogás. Tehát itt meg kell találni azt a modus vivendit, amit a Számvevőszék is próbál. Úgy gondoljuk, hogy nagyjából ez a 100 oldal már emészthetőbb méretű értékelése a központi költségvetés végrehajtásának, a zárszámadásnak.

Alá kell húznom, amit Nyikos László úr fölvetett, a lényegességi küszöböt nem haladták meg a hibák, ezért a megbízhatóságot döntően nem befolyásolták ezek, ezért a megbízhatóság tekintetében nincs okunk, hogy megkérdőjelezzük az elszámolás törvényeknek való megfelelést. És hogy még valóban érzékeljük, hogy ez probléma, a sok intézmény problematikájának kérdése, de szeretném jelezni, hogy korábban az ÁSZ egyáltalán nem ment le az intézményi szint végrehajtási pontjának ellenőrzésére. Az elmúlt években fokozatosan próbáljuk ebben az irányban mélyíteni az ellenőrzésünket, de az nem áll fenn, hogy vannak olyan intézményi fejezetek, amelyeket nem ellenőrzünk. Csak magasabb szinten, az előirányzatok szintjén, a tárcák szintjén tette meg. Természetesen törekszünk arra, hogy a végrehajtás irányába menjen, ez egy komoly fejlesztés. Szerintem, ha a mintavételezéssel kapcsolatban elnök úrnak kérdése van, külön is adunk lehetőséget, hogy ilyen részletes ellenőrzéstechnikai, szakmai kérdésekben információt adjunk. Kollégáim szívesen állnak rendelkezésére.

Tehát a belső kontrollok tekintetében mi is érzékeltük ezt és így próbáltuk kezelni a helyzetet. A tavalyi évben, egy külön belső kontrollos ellenőrzést folytattunk le a zárszámadással párhuzamosan. Ezt most nem ismételtük meg, csak az utóellenőrzését hajtottuk végre, illetve kiterjesztettük további intézményekre. Azt tudom jelenteni, hogy javultak a belső kontrollok, illetve, ahol már egyszer ezt ellenőriztük, ott nem romlottak. Ez döntően befolyásolja, hogy ha az ÁSZ tételesen nem megy el minden intézménybe, attól még a belső kontrollok színvonala jelentősen erősíti a megbízhatóságot. Ezt mi is látjuk, ezért fontosnak tartjuk, és most az utóellenőrzés keretében bemutattuk az 56-60. oldalakon.

Megköszönöm azoknak a képviselőknek a reagálását, akik idézték a Számvevőszék megállapításait, használták munkájukban, és továbbra is, ha ezzel kapcsolatban kérdésük van, külön is áll rendelkezésükre a Számvevőszék. Nem állítom, hogy ebben az anyagban mindent feltétlenül sikerült tömören összefoglalni, de emlékezzünk a két évvel ezelőtti 400 oldalas, áttekinthetetlen jelentésre, amelyet kifogásoltak. Megkötöttük azt a kompromisszumot, hogy kisebb méretűre vettük, talál áttekinthetőbbé vált, és olyan táblázatokat próbáltunk bemutatni, ami a mögöttes tartalmat kifejezi. Igyekszünk ezen minden évben javítani, még érthetőbbé

téve. Ezért külön olyan területeket is bemutatunk, amelyek az egyes képviselők külön érdeklődésének felel meg. Ez a 6. melléklet. Nyilván a képviselők azért nem is tettek föl ilyen kérdéseket, mert látták, hogy a feltárható témákra való rátekintést megpróbáltuk befogni, és erről beszámolni.

Egyébként a kormányzattal kapcsolatos adatszolgáltatás, ami a legelején elhangzott, ez is lényegesen javult, de nem véletlenül a jelentéskészítés folyamatára fogalmaztunk meg javaslatot, mert ott még látunk javítandó szabályozási összetevőket. Csak mert a megbízhatóság többszörösen előkerült elnök úr részéről kérdőjelként, nincs olyan fennálló eset, aminek alapján a korábbiakhoz képest bármilyen szempontból magasabb kockázata lenne a megbízhatóságnak, mint korábban. Sőt, javult. Köszönöm szépen a figyelmet.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr. Szavazás következik arról, mivel a számvevőszéki jelentésről nem kell szavaznunk, azt hasznosítsa mindenki a zárszámadási törvényjavaslat vitája során, tehát arról kell szavaznunk, hogy általános vitára alkalmasnak ítéli a bizottság a zárszámadási törvényjavaslatot. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizenhat. Ki az, aki nem ért vele egyet? Kettő. Tartózkodás nem volt. A bizottság tehát a zárszámadási törvényjavaslatot általános vitára ajánlja. Köszönöm szépen.

Bocsánat, ki lesz a bizottság többségi és kisebbségi előadója? A többségi előadó Puskás Imre. Az összesített kisebbségi véleményt, ha igényli az LMP, akkor három szelvényben mondjuk el. Köszönöm szépen.

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott módosító javaslatok megtárgyalása

Áttérünk az 5. napirendi pontra, ami az ez évi központi költségvetéséről szóló törvénymódosítási javaslatokhoz beérkezett módosító javaslatokat tartalmazza. Banai államtitkár úr az előadója ennek is? *(Jelzésre.)* Akkor öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A hétfői napon a 2013. évi költségvetési törvényjavaslat vitájában kérdésre válaszolva azt mondtam, hogy a benyújtott törvényjavaslat minden akkori ismereteink szerinti módosítási igényt tartalmaz. Az azóta eltelt időben fölmerült három olyan pontosítási javaslat, amelynek kapcsán a kormány azt javasolja a bizottságnak, hogy ezek a pontosítások bizottsági módosító javaslattal kerüljenek kezelésre. Ismereteim szerint a bizottság előtt ott vannak ezek a javaslatok.

Az egyik módosító javaslat a hitelintézeti szektor tőkeemelésével kapcsolatos 100 milliárdos tőkejuttatás megnevezését pontosítaná, nem az MFB Zrt. tőkeemelése néven futna, hanem vagyoni hozzájárulásként, tehát egy technikai jellegű módosítás.

A másik módosító javaslat a kormányon belül az európai uniós fejlesztési forrásokért való felelősség változását követi le. A Nemzet Fejlesztési Ügynökség és az általa kezelt európai uniós források a Fejlesztési Minisztériumtól a Miniszterelnökséghez került át. A költségvetési törvény tartalmaz egy olyan passzust, hogy az NFÜ által kezelt források tekintetében szabályozási jogkörrel a fejlesztéspolitikáért felelős miniszter rendelkezik. Úgy látjuk, hogy akkor egyértelmű ez a felelősségmódosítás, ha a költségvetési törvény normaszövegében is változtatásra kerül sor. Ezt tartalmazza a második módosító javaslat.

A harmadik módosító javaslat a nem állami fenntartású köznevelési intézmények finanszírozási rendszerének módosítására tesz javaslatot. Nevezetesen, összhangban a köznevelési törvénnyel, kiegészíti a törvényjavaslatot a gyógypedagógiai konduktív pedagógiai intézmények esetén a forrásjuttatás szabályával úgy, hogy itt hat tanulónként

ismer el egy pedagógust, és biztosítana az új finanszírozás rendszer egy teljes pedagógusi illetményt. Egyes gyogyepedagógiai intézmények esetén három fő esetén ismerne el egy pedagógust. Illetőleg, amit külön kiemelnék, és erre Bóka képviselő úr az ülésen is felhívta a figyelmet, a nemzetiségi önkormányzatok, az egyházi jogi személyek által fenntartott köznevelési intézményeknél a működési támogatás fajlagos összege közel 30 ezer forint/gyermek értékről 40 ezer forintra növekedne. Tehát pluszforrást kapnának ezek az intézmények működésre. Ez pozitív változás.

Ezeket a változásokat javasolja a kormány a tisztelt bizottság részére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát ezeket a javaslatokat ajánlja a kormány a bizottság figyelmébe azzal a céllal, hogy a bizottság sajátjaként nyújtsa be a parlamentnek. Világos. Mindenki előtt ott vannak. Vannak itt egyéb javaslatok is, mielőtt ezekről döntenénk.

Az 1. ajánlási pontban Mesterházy Attila és társai indítványa szerepel. Erről kérdezem államtitkár úr véleményét, a kormány véleményét.

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm. Tárcaálláspont van egyelőre, de nem támogatja.

ELNÖK: A tárca nem támogatja. A bizottság véleményét kérem, ki támogatja az indítványt. *(Szavazás.)* Senki. Köszönöm.

A 2. ajánlási pontban Szabó Timea javaslatáról mi a véleménye államtitkár úrnak?

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatja a tárca.

ELNÖK: A tárca nem támogatja. A bizottság? *(Szavazás.)* Senki sem támogatja.

A 4. pontban Mesterházy és társai indítványáról mi a véleménye a kormánynak?

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): A tárca nem támogatja.

ELNÖK: A tárca nem támogatja. És a bizottság? *(Szavazás.)* A bizottság sem támogatja.

Most következnek azok az indítványok, amelyeket államtitkár úr ajánlott figyelmünkbe. Abban a sorrendben szavazunk, amelyet ő választott. Az első helyen az MFB-vel kapcsolatos indítványról döntünk, amelyben a 100 milliárd forintos vagyoni hozzájárulás szerepel. Kinek van kérdése, gondolata, észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Nincs ilyen.

Államtitkár Úr! Kihasnálva az alkalmat, hogy ilyen képzett ember van itt. Tessék már egy gondolattal nekem megmagyarázni, hogy miért nem alaptőke-emelésként adják ezt az összeget, hiszen ez egy részvénytársaság.

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): A hitelintézeti szektor átalakítása sokszereplős folyamat, részt vesz benne a Magyar Fejlesztési Bank, a Magyar Posta mint speciális integrátor szervezet, a Takarékbank, illetőleg a takarékszövetkezetek. Két koncepció volt, az egyik, hogy a Magyar Fejlesztési Bank részesül 100 milliárdos tőkeemelésben, és ez konvertálódik majd át egyfajta vagyoni hozzájárulásra, amely a szövetkezetek tőkét emelné, ezáltal a hitelezési lehetőségeket bővíti. Azt gondolom, alapvetően egy megfogalmazásbeli különbség van, az tenné a változtatást egyértelművé, hogy ez a 100 milliárd forint nem pusztán az MFB tőkeemelését szolgálja, hanem a külön törvényben szereplő szövetkezetek irányába juttatandó vagyoni hozzájárulás bővítését.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs észrevétel, szavazás következik, hogy a bizottság ezt az indítványt sajátjaként benyújtja-e. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizenhat igen és egy tartózkodás mellett a bizottság benyújtja ezt az indítványt.

A következő bizottsági indítvány tárgya az NFÜ. Van-e erről vélemény, kérdés? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor a szavazás következhet. Ki ért azzal egyet, hogy ezt a változtatást végrehajtsuk? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatja az indítványt.

Végül a harmadik bizottsági indítvány ügyében, amit államtitkár úr ismertetett, van-e kérdés, észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Döntő többség.

A napirendi pont lezárása

Köszönöm szépen. Akkor ezzel a napirendi ponttal is végeztünk. Köszönjük szépen államtitkár úr segítségét.

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Bocsánat, még mindig vannak képviselői önálló indítványok, ezek tárgysorozatba-vételéről kell döntenie a bizottságnak. Karácsony Gergely módosító indítványáról van szó, amely az ez évi költségvetési törvény módosítását célozza. Nem tudom, államtitkár úrnál ott van-e? *(Jelzésre.)* Nincs. Az nem baj, ha államtitkár úrnál nincs meg most. Neki nem muszáj véleményt mondani, viszont a bizottságnak nyilatkozni kéne erről, hogy támogatja-e vagy sem. Tisztelettel jelentem, a bizottság tagjai is megkapták, a meghívóban is szerepel. Az egyik Karácsony Gergely részéről, a másik Lamperth Mónika és Szekeres Imre részéről érkezett. Az nem baj, ha államtitkár úr nem találja, mert a bizottságnak kell arról döntenie, hogy tárgysorozatba veszi-e vagy ajánlja-e tárgysorozatba venni.

Döntés a tárgysorozatba-vételről

Felteszem a kérdést konkrétan, hogy Karácsony Gergely független képviselő módosító indítványát ki támogatja. *(Szavazás.)* Senki nem támogatja.

Az egyes törvényeknek a pénzügyi tranzakciós illeték megfizetése alóli mentesség megállapításával összefüggő módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Következik a második képviselői önálló indítvány az egyes törvényeknek a pénzügyi tranzakciós illeték megfizetése alóli mentesség ügyében, amit Lamperth Mónika és Szekeres Imre nyújtott be. Esetleg az államtitkár úr megtalálta? *(Jelzésre.)* Nem találta meg. *(Babák Mihály: Akkor sem támogatjuk.)*

Döntés a tárgysorozatba-vételről

Ki támogatja? *(Szavazás.)* Senki nem támogatja ezt sem.

A Magyarország Alaptörvényének ötödik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslathoz beérkezett módosító javaslatok megvitatása

Végül is végeztünk az 5. napirendi pontunkkal, azonban nem végeztünk az 1. napirendi pont tárgyalásával, amit a végére tettünk, mert nem tudott megjelenni az illetékes előadó a kormány részéről. Magyarán, az alaptörvény ötödik módosításával kapcsolatos törvényjavaslathoz érkezett módosító javaslatok megvitatása következik. Pontosabban ezek

közül azoké, amelyek a bizottság hatáskörébe tartoznak. Ezekkel még itt foglalkoznunk kell. Mégpedig az ajánlás 9. és 10. pontjában összesen öt indítvánnyal kell foglalkoznunk.

A 9. pontban Mesterházy Attila, Schiffer András képviselők indítványáról van szó. Kit köszönhetünk a kormány részéről?

DR. GÁVA KRISZTIÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Üdvözlöm, elnök úr, Gáva Krisztián vagyok, a KIM helyettes államtitkára.

ELNÖK: Köszöntjük önt mi is. Meg is adom a szót, hogy a 9. ajánlási pontról miként vélekedik a kormány.

DR. GÁVA KRISZTIÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tárcaálláspontot fogok mondani végig, nem támogatja a tárca ezt a módosító javaslatot.

ELNÖK: A tárca nem támogatja. Ki támogatja a bizottság részéről? *(Szavazás.)* Úgy látom, senki nem támogatja. Meg kell kérdezni, hogy határozatképesek vagyunk-e. *(Jelzésre.)* Igen. Köszönöm. Akkor mehetünk tovább.

A 10. ajánlási pontban nekem vagy egy indítványom. Annyi kommentárt hadd fűzzek hozzá, hogy a stabilitási törvény kapcsán, úgy foglalt állást a bizottság, hogy ez ügyben benyújt egy bizottsági módosító indítványt, amellyel a stabilitási törvényben ezt az ominózust kifejezést a helyére teszi. Ez az indítvány azt javasolja, hogy hozza szinkronba az alkotmányos terminológiát a törvényi terminológiával. Erről mi a véleménye a tárcának?

DR. GÁVA KRISZTIÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! A kollégák tájékoztattak róla, hogy a stabilitási törvény kapcsán fölmerült ez a kérdés. Egyet tudunk érteni azzal a módosítási szándékkal, hogy a stabilitási törvényben továbbra is a bruttó hazai termék fogalom maradjon meg konzekvensen, hogy törvényi szinten egységes legyen ennek alkalmazása. Ugyanakkor az alaptörvényi szinten való megjelenítését ennek a kifejezésnek továbbra sem támogatjuk. Elmondom, hogy mik az indokaink.

Az alaptörvény egy egészen sajátos minőséget képvisel a magyar jogrendszerben, ez a jogrendszer alapja. Nem ennek kell a törvényekhez és a jogszabályokhoz igazodnia, hanem hozzá kell igazodnia, azoknak kell igazodnia az alaptörvényhez. Az alaptörvény szerkezete, struktúrája és a szóhasználata is olyan sajátos minőséget képvisel, ami nélkülözi azokat a szakmai konkrétumokat, amelyeket a szaktörvényeknek kell kifejtetniük. Azt gondoljuk, hogy nem az alaptörvénynek kell olyan fogalmakat pontosan kimondania és definiálnia, amelyek igazából szakmai kifejtést és szaktörvényekben történő kifejtést igényelnek. Megfigyelhető az is, hogy az alaptörvény tartózkodik az idegen szavak használatától. Következésképpen magyar kifejezéseket használ. A „bruttó” is egy ilyen idegen kifejezés megjelenítését jelentené. Ugyanakkor ez nem zárja ki azt, hogy az alaptörvényben megjelenő fogalmat egy szaktörvény egy sajátos, egyébként tartalmilag az alaptörvényének teljesen megfelelő fogalommal vált fel. Egy példát engedjenek meg erre.

ELNÖK: Köszönjük szépen, nem kérünk példát, értjük a választ. *(Közbeszólásra.)* Ja, akkor tessék!

DR. GÁVA KRISZTIÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Egy rövid példa az alaptörvényből. Köznyelvi használatban is, szakmai kifejezésként is ismert a klónozás. Az alaptörvény erre egy saját fogalmat alkotott, nem akarta ezt a kifejezést alkalmazni, így lett az emberiegyed-másolás. Tehát mindezek miatt nem tudjuk támogatni a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm. Az érvelése korrekt, nem azonosulok vele, de értettem mindent. Kinek van észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor szavazás következik a 10. indítványról. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Egy. Azaz egy legény van talpon a vidéken. Köszönöm szépen.

A 11. ajánlási pontban Dorosz Dávid és Szilágyi Péter indítványáról van szó. Erről is kérdezem a tisztelt kormány véleményét, a tárca véleményét.

DR. GÁVA KRISZTIÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatja a tárca.

ELNÖK: A bizottság részéről nem látok érdeklődést, a szavazás következik. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Úgy látom, senki sem.

A 12. ajánlási pontban lévő indítványt visszavonom, nem kérek szavazást róla, úgyis tudom, mi az eredmény. Valójában azt akartam jelezni magunknak, nem a kormánynak, hogy óriási restanciának tartom azt, hogy a Magyar Országgyűlés 10 éve nem hajlandó napirendjére venni a jegybanki beszámolót. Ezt abban a szellemben, amilyen szellemben itt a házelnök úr a napokban megnyilatkozott, és érdekes dolgokat mondott, de azzal egyetértek, hogy a parlament ellenőrző szerepét erősíteni kell. Ezért most itt tisztelettel bejelentem, hogy ezt az indítványt visszavonom, szavazást nem kérek róla, viszont a bizottság napirendjére fogom javasolni a Nemzeti Bank tavalyi éves beszámolóját. Aztán majd eldönti a bizottság, hogy tárgyal-e róla vagy sem.

A 13. ajánlási pontban kíváncsi leszek, hogy mit mond a kormány képviselője.

DR. GÁVA KRISZTIÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Részben államtitkár úr az általános vitában, ha jól emlékszem, reflektált elnök úrnak erre a javaslatára. Én is azt tudom elmondani, hogy a jogforrási hierarchiát korábban az alkotmány, most pedig az alaptörvény tartalmazza. Ezt le kell írni, mert ez nem evidencia. Ezt másodikban meg kell tanulniuk a joghallgatóknak is. Az alaptörvény azt a formát alkalmazza, hogy az egyes jogforrásoknál megmondja, hogy mivel nem lehet ellentétes. A törvénynek nyilván csak az alaptörvényhez kell igazodnia, a kormányrendeletnél azt mondja, hogy az törvénnyel nem lehet ellentétes, az MNB-elnök rendeleténél szintén azt mondja, hogy törvénnyel nem lehet ellentétes, hiszen az egy szinten helyezkedik el a kormányrendelettel. A miniszteri rendeletnél szintén elmondja az alaptörvény, hogy az nem lehet ellentétes törvénnyel, kormányrendelettel és az MNB elnökének rendeletével sem. Tehát ezt egyértelműen, világosan az alaptörvényben kell rögzíteni, hogy mi mivel nem lehet ellentétes, ezt nem lehet elhagyni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Értettem, köszönöm. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Egy támogatás mellett a bizottság nem támogatta.

A napirendi pont lezárása

Nincs több indítvány, ami a bizottság hatáskörébe tartozik.

Az ülés bezárása

Akkor örömmel jelenthetem, hogy a napirendi pontok tárgyalásával végeztünk. Ha az egyebekben nincs semmi, akkor befejeztük a bizottság ülését. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 03 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit